

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการตามขั้นตอนและกระบวนการตามแผนที่กำหนดไว้และ
ขอนำเสนอผลการศึกษารายละเอียดตามลำดับดังนี้

1. การศึกษาบริบทของชุมชน
2. การจัดตั้งทีมวิจัยระดับพื้นที่และวางแผนการทำงาน
3. การเปิดเวทีชาวบ้าน
4. การวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน
5. การพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน
6. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้
7. การจัดทำสื่อประกอบการสอน
8. ทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น
9. วิพากษ์โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้อง
10. ปรับปรุงสื่อให้สมบูรณ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยหลักสูตรท้องถิ่น

1. การศึกษาบริบทของชุมชน แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1.1 บริบทของอำเภอ

อำเภอเวียงแหง เป็นเมือง ๆ หนึ่งในอดีต มีตำนานเกี่ยวกับลำน้ำแม่แดงโดยกล่าวกันว่า
ในสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าพร้อมด้วยพระอานนทองค์อุปฐากเสด็จจาริกและสั่งสอนโปรด
สรรพสัตว์ จนบรรลุถึงเมืองเมืองหนึ่ง พระองค์ได้ประทับแรม ณ ยอดเขาเตี้ย ๆ ลูกหนึ่ง พอวัน
รุ่งขึ้น มีพวกรวบรวมเอากระเหรีียง (ยาง) บ้านแม่ย่างกุ่ม ได้นำข้าวน้ำโภชนาอาหาร พร้อมกับแดง
ลูกหนึ่งถวายพระพุทธองค์ พระอานนทก็ให้นำแดงลูกนั้นไปปอกเปลือกและผ่าเป็นซีก ๆ แล้วทิ้ง
เปลือกแดงโผลงในลำธาร ซึ่งต่อมามีลำธารแห่งนี้ก็ปรากฏชื่อว่า "ลำน้ำแม่แดง" ขณะที่พระพุทธองค์
ได้เสด็จเสวยแดงที่พระอานนทน้ำไปถวายนั้นพระทนต์ (ฟัน) ก็กระแทะออกมา (คำว่ากระแทะ
นี้ภาษาท้องถิ่นใช้คำว่าแหง) ด้วยเหตุนี้เมืองแห่งนั้นจึงได้ชื่อว่า "เมืองแหง" เป็นเมืองหน้าด่าน
ของเมืองเชียงใหม่มีพ่อเหงชาววา เป็นพ่อเมืองคนสุดท้าย มีอายุอยู่ในช่วงปี พ.ศ.2472

ปัจจุบันยังปรากฏคูเมืองเก่ายาวกว่า 2 กิโลเมตรเศษ อำเภอเวียงแหง เดิมเป็นตำบลขึ้นกับ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ สภาพท้องที่กั้นคั่นและติดกับชายแดนประเทศพม่า มีสภาพเป็น เมืองปิด การคมนาคมยากลำบากทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการปกครอง พัฒนา และการ ป้องกันรักษาความสงบ จึงได้ตั้งเป็นกิ่งอำเภอเวียงแหง เมื่อ วันที่ 5 พฤษภาคม 2524 ประกอบด้วย 2 ตำบล 12 หมู่บ้าน จนกระทั่งได้มีพระราชกฤษฎีกาตั้งเป็นอำเภอเวียงแหง เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2536

ด้านสภาพภูมิศาสตร์พื้นที่จำนวน 705 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 3 ตำบล ได้แก่ตำบลเมืองแหง ตำบลแสนไห ตำบลเปียงหลวง มีจำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น 23 แห่ง

อาชีพหลัก ของประชากร ได้แก่ การทำนา ทำไร่ ทำสวน อาชีพเสริม ได้แก่ การผลิตสินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

ด้านทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของอำเภอ ได้แก่ ถ่านหินลิกไนต์และป่าไม้

จำนวนประชากรทั้งสิ้นรวม 24,028 คน เป็นชาย 12,683 คน หญิง 11,345 คน

ความหนาแน่นของประชากร 150 คน / ตารางกิโลเมตร

ผลผลิตทางเกษตร ได้แก่ ข้าว กระจ่าง

ที่มา : อำเภอเวียงแหง (2549)

1.2 บริบทของหมู่บ้านเปียงหลวง

สภาพภูมิศาสตร์หมู่บ้านเปียงหลวงตั้งอยู่บนภูเขาสูง ในเขตตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ใกล้กับชายแดนประเทศพม่า โดยมีเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ จรดกับ ประเทศพม่า

ทิศใต้ จรดกับ บ้านจอง บ้านม่วงเครือ อำเภอเวียงแหง

ทิศตะวันออก จรดกับ บ้านแกน้อย อำเภอเชียงดาว

ทิศตะวันตก จรดกับ อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ประชากร ในพื้นที่ประกอบไปด้วยชนหลายเผ่า คือ ไทยใหญ่ จีนคะชาติ ลีซอ และคนพื้นเมือง แต่กลุ่มประชากรที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ไทยใหญ่และจีนคะชาติ

การประกอบอาชีพ ประชากรในชุมชนมีการประกอบอาชีพหลายอาชีพ ทั้งทำนา ทำไร่ ทำสวนเลี้ยงสัตว์ ค้าขาย ทำธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไปและมีประชากรบางส่วนที่ออกไปประกอบอาชีพในถิ่นอื่นหรือในเมือง

การศึกษา ประชากรสามารถศึกษาได้จากโรงเรียนที่เป็นของรัฐและของชุมชนโดยโรงเรียนของรัฐมีอยู่ 2 โรงเรียนและ 1 ศูนย์เด็กเล็ก คือ โรงเรียนบ้านเปียงหลวง ซึ่งเปิดทำการสอนตั้งแต่

ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น และโรงเรียนรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ ซึ่งเปิดทำการสอนระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาปีที่ 6 และมีศูนย์เด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลเปียงหลวง 1 ศูนย์ ส่วนการศึกษาของชุมชนมี 2 แห่ง คือโรงเรียนสอนภาษาจีนและโรงเรียนของชาวไทยใหญ่ที่เปิดสอนทั้งภาษาไทยใหญ่และภาษาไทยวัฒนธรรมและประเพณี เนื่องจากบ้านเปียงหลวงเป็นหมู่บ้านที่มีประชากรมาก มีหลายเผ่าพันธุ์ หลายชนชาติ จึงมีขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละชนชาติให้เห็นเด่นชัด เช่น

ชนชาติชาวไทยใหญ่ มีประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญคือ ประเพณีปอยส่างลอง ปอยออกหว้าหรือออกพรญา ประเพณีปีใหม่ไต ประเพณีทานต้นเกี้ยว ประเพณีกล้วยสลาก ศิลปะการแสดงรำนก การรำไต เป็นต้น

ชนชาติชาวจีน มีประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญคือ เทศกาลตรุษจีน เทศกาลไหว้พระจันทร์ ประเพณีการแต่งงานแบบจีน และการพ้อนรำจีน เป็นต้น

ชาวเขาเผ่าลีซอ มีประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญคือ ประเพณีกินวอ (ขึ้นปีใหม่) การเดินละคี (การรำรำของชาวลีซอ) การเป่าขลุ่ย เป็นต้น

ภาษาและศาสนา ประชากรในหมู่บ้านเปียงหลวงจะมีภาษาที่ใช้ในการสื่อสารหลายภาษา คือ ภาษาไทยกลาง ภาษาไทย (พื้นเมือง) ภาษาไทยใหญ่ ภาษาจีน ภาษาลีซอ ซึ่งเป็นปัญหาในการติดต่อสื่อสารข่าวของทางราชการอย่างยิ่ง ด้านศาสนา ประชากรนับถือศาสนาอย่างหลากหลาย เช่น ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และนับถือผี เป็นต้น

ด้านการสื่อสารและการคมนาคม ปัจจุบันได้รับความสะดวกสบายมากขึ้น มีจำนวนโทรศัพท์สาธารณะมากขึ้นและสามารถใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์ส่วนบุคคลได้อย่างชัดเจน การคมนาคม มีรถโดยสารประจำทาง วันละ 5 เที่ยว คือ เช้า 2 เที่ยว กลางวัน 1 เที่ยว เย็น 2 เที่ยว แต่ในการเดินทางโดยรถยนต์โดยสารประจำทางต้องใช้เวลาในการเดินทางจากโรงเรียนถึงเชียงใหม่เที่ยวละ 5 ชั่วโมง เพราะเส้นทางคมนาคมคดเคี้ยวขึ้นลงไปตามเชิงเขาที่สลับซับซ้อนมากที่สุด ในจังหวัดเชียงใหม่ หลายครั้งที่เกิดอุบัติเหตุในการคมนาคมสัญจรไปมา

1.3 ด้านงานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวกับชุมชน

วันดี สันติวุฒิเมธี (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวไทยใหญ่ ชายแดนไทย – พม่า กรณีศึกษาหมู่บ้านเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า หมู่บ้านเปียงหลวงตั้งอยู่ที่อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหมู่บ้านชายแดนทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศไทย ติดต่อกับรัฐฉาน ประเทศพม่า ประชากรหลักของหมู่บ้านเป็นอดีตนายทหารไทใหญ่ซึ่งเคยทำการสู้รบกับรัฐบาลพม่า รองลงมาเป็นอดีตทหารจีนคณะชาติ

หรือ ก๊กหมิ่นตั้ง (KMT) ซึ่งเคยตกลงเป็นพันธมิตรร่วมกับกองกำลังกู้ชาติไทใหญ่ นอกจากนี้ยังเป็นชาวปะหล่อง ชาวลีซอ ที่หนีภัยการสู้รบจากพม่าเข้ามาอยู่ในประเทศไทย รวมทั้งชาวไทยที่เพิ่งอพยพเข้ามาค้าขายและตั้งถิ่นฐานในภายหลัง

จากการศึกษากระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวไทใหญ่ในหมู่บ้านแห่งนี้พบว่า ชาวไทใหญ่มีกระบวนการเลือกสรรอัตลักษณ์ขึ้นมาสร้างพรมแดนทางชาติพันธุ์ของตนเองหลากหลายรูปแบบ โดยเนื้อหาของอัตลักษณ์ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับกลุ่มชาติพันธุ์อื่นที่อยู่แวดล้อมในลักษณะทำท่าย ต่อรอง และประนีประนอม โดยเฉพาะรัฐไทยกับรัฐพม่าอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับความเป็น พื้นที่ชายแดนและสถานการณ์ทางการเมืองที่เปลี่ยนไปในช่วง 40 ปีที่ผ่านมาโดยตรง กล่าวคือ

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2501 จนถึง พ.ศ. 2539 ชายแดนจากหมู่บ้านเปียงหลวงจนถึงฝั่งตะวันออกของแม่น้ำสาละวินในรัฐฉาน ประเทศพม่า ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของกองกำลังกู้ชาติไทใหญ่ อัตลักษณ์ที่ถูกผลิตขึ้นในช่วงเวลานี้ จึงมีเนื้อหาทำท่ายกับอำนาจรัฐพม่าโดยตรง อาทิ บทเพลงการเมืองที่มีเนื้อหาวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลพม่า ตำราเรียนภาษาไทยไทใหญ่ ที่ห้ามสอนในเขตอำนาจรัฐพม่า สัญลักษณ์รูปธงชาติ เพื่อสร้างสำนึกเรื่องความเป็นชาติและการกู้ชาติ รวมทั้งการพยายามปฏิเสขอธิปไตยของวัฒนธรรมพม่าในหลายรูปแบบ อาทิ การตัดชายชินของนางรำลีเกไทใหญ่เพื่อไม่ให้คล้ายคลึงกับนางรำลีเกพม่า เป็นต้น แต่หลังจากกองกำลังกู้ชาติไทใหญ่ภายใต้การนำของขุนล่าประจำสวางอาวูเมื่อต้นปี พ.ศ. 2539 บริเวณชายแดนหมู่บ้านเปียงหลวงในเขตรัฐฉานตกอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลพม่า ทำให้การผลิตอัตลักษณ์ที่มีเนื้อหาทำท่ายอำนาจรัฐพม่าลดลง และหันมาประนีประนอมกับรัฐไทยมากขึ้น เนื่องจากชาวไทใหญ่จำเป็นต้องอาศัยอยู่ในเขตประเทศไทย การผลิตอัตลักษณ์ที่มีเนื้อหาทำท่ายอำนาจรัฐพม่าโดยตรง อาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย-พม่า และทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวไทใหญ่ในหมู่บ้านเปียงหลวง ขาดความมั่นคง โดยสรุป ความเป็นพื้นที่ชายแดนและสถานการณ์ทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ทำให้ชาวไทใหญ่บ้านเปียงหลวงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของตนเองให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปอยู่เสมอ ชาวไทใหญ่บ้านเปียงหลวงจะเป็นผู้หยิบยกอัตลักษณ์ต่าง ๆ ขึ้นมาใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ ด้วยเหตุนี้อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวไทใหญ่บ้านเปียงหลวงจึงเป็นสิ่งไม่แน่นอนตายตัว และเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการธำรงชาติพันธุ์ของชาวไทใหญ่ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี

เช่นเดียวกันเรณู อรรฐาเมศร์ (2547, หน้า 201) ได้ศึกษาประวัติศาสตร์ชุมชนไทใหญ่ท้องถิ่นภาคเหนือ ลุ่มน้ำมว แม่มวและแม่กก พบว่าชาวไทยใหญ่ได้สร้างวาทกรรม “ตัวเป็นไทย แต่ใจเป็นไต” พร้อมกับการสร้างจิตสำนึกแก่คนรุ่นใหม่ว่า “ชาติใดอย่าให้หาย วัฒนธรรมอย่ารู้ลืม”

เป็นการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด ชาวไทใหญ่บ้านเวียงห้วยต้องสร้างวาทกรรม ปรับเปลี่ยนตัวตน อยู่ตลอดเวลา ที่สำคัญเป็นไต่เก่ายังไม่เปลี่ยนมาร่วมร้อยปี แต่เยาวชนรุ่นใหม่ ที่พวกเขาเกิด ในเมืองไทยเริ่มอยากจะลืมทั้งตัวและใจ

เรื่องเดียวกันกฤษฎณา เจริญวงศ์ (2545, หน้า 67-69) ได้ศึกษาเรื่องนโยบายของรัฐบาลไทย ที่มีผลต่อการพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจและสังคมของราษฎรชาวจีนอพยพ (อดีตทหารจีนคณะชาติ) ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ เชียงรายและแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่ พ.ศ. 2527–2542 พบว่าปัญหาทางสังคมที่พบ ได้แก่ ปัญหาการไม่มีสัญชาติทำให้ไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน ปัญหาการอพยพเข้ามาของบุคคลสัญชาติอื่น ๆ ที่เข้ามาในประเทศอย่างผิดกฎหมาย เช่น ชนกลุ่มน้อยพม่า ชาวจีนอพยพพลเรือนอิสระอื่น ๆ ปัญหาการประกอบอาชีพผิดกฎหมายไม่ว่าจะเป็น การค้าสิ่งผิดกฎหมาย การหลีกเลี่ยงการเสียภาษีและการค้ายาเสพติดที่ร้ายแรงต่าง ๆ ปัญหา ความต้องการของชาวจีนอพยพที่ต้องการไปทำงานในต่างประเทศ

1.4 บริบทของโรงเรียน

1.4.1 ที่ตั้ง โรงเรียนบ้านเปียงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 (สพท. ชม. 3) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

1.4.2 ระยะทางจากโรงเรียน

ตารางที่ 4.1 ระยะทางจากโรงเรียน

ถึง	ระยะทาง (กม.)	สภาพถนน ลาดยาง	รวม ระยะทาง (กม.)
โรงเรียนที่ใกล้ที่สุด (ร.ร. รัษฎาภูธรอุปถัมภ์)		4	0.5
โรงเรียนที่จัดการศึกษามัธยมศึกษาดอนปลาย (ร.ร.เวียงแหงวิทยาคม)		4	18
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3		4	180

1.4.3 ที่ดินของโรงเรียน เป็นที่ดินที่มีพื้นดินติดต่อกันทุกแปลง

1.4.4 การเดินทาง มีรถโดยสารประจำทางไป-กลับ เชียงใหม่-เปียงหลวง วันละ 5 เที่ยว

1.4.5 แหล่งน้ำในโรงเรียนมี

1) น้ำบาดาล ใช้ดื่มและบริโภค

2) น้ำประปาภูเขา ใช้ชำระล้างและการเกษตร สระน้ำ ใช้ในการเกษตร

1.4.6 ปัญหาสภาพแวดล้อม

1) ปัญหาเกิดการปะทะกันของชนกลุ่มน้อยกับประเทศพม่าตามแนวชายแดนและในเขตบริการ

2) เป็นหมู่บ้านที่เป็นเส้นทางลำเลียงและที่พักยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย

1.4.7 ลักษณะโรงเรียน

โรงเรียนบ้านเปียงหลวงเป็นโรงเรียนขยายโอกาส ปีการศึกษา 2533 เปิดสอน 3 ระดับการศึกษา คือ ระดับอนุบาล ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่พิเศษ มีประวัติความเป็นมาของโรงเรียนดังนี้

โรงเรียนบ้านเปียงหลวงตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2500 โดยนายสวาท สุคนธา ศึกษาธิการอำเภอเชียงดาว นายแสน มหารรรณา พร้อมด้วยราษฎรบ้านเปียงหลวงได้แผ้วถางที่สาธารณประโยชน์ของหมู่บ้านพร้อมก่อสร้างอาคารเรียนชั่วคราว 1 หลัง และจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอน เปิดทำการสอนตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2500 โดยเป็นสาขาของโรงเรียนบ้านจอง มีนายวาริ ละเอียด รักษาการในตำแหน่งครูใหญ่และได้แยกตัวเป็นเอกเทศ เมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา

สภาพปัจจุบันโรงเรียนบ้านเปียงหลวงเป็นโรงเรียนที่มีพื้นที่ 39 ไร่ 3 งาน 26 8/10 ตารางวา โดยแบ่งพื้นที่โรงเรียนเป็นสถานที่ใช้ก่อสร้างอาคารเรียน อาคารประกอบ เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

- 1) อาคารเรียน สปช.105/29 จำนวน 3 หลัง
- 2) อาคารเรียน สปช. 102/26 จำนวน 1 หลัง
- 3) ห้องคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 ห้อง
- 4) อาคารเรียนแผนกอนุบาล จำนวน 2 หลัง
- 5) อาคารอเนกประสงค์ สปช.205/26 จำนวน 1 หลัง
- 6) สนามฟุตบอล สนามบาสเกตบอล อย่างละ 1 สนาม
- 7) บ่อบาดาล หอถังน้ำสูง
- 8) บ่อเลี้ยงปลา ขนาด 25 x 45 เมตร จำนวน 1 บ่อ
- 9) บ้านพักครู 1 หลัง
- 10) บ้านพักภารโรง 1 หลัง
- 11) ส้วม จำนวน 7 หลัง

1.4.8 บุคลากรภายในโรงเรียน

ปัจจุบันมีนายชูศักดิ์ เนียมทอง เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเปียงหลวง มีคณะครู 34 คน เป็นครูประจำการ 27 คน ตำแหน่งว่าง 9 ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง 4 คน มีนักเรียนทั้งหมด 1,070 คน นักการภารโรง 2 คน ดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนครูและบุคลากรในโรงเรียน

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อันดับ	วุฒิ	วิชาเอก
1.	นายชูศักดิ์ เนียมทอง	ผอ.	คศ.3	ค.บ.	บริหาร
2.	ว่าง	รอง.ผอ.			
3.	นายอนุสรณ์ ไชยของ	ครู	คศ.2	ค.บ.	ศิลปะ
4.	นางทรงศรี ใจบุญ	ครู	คศ.2	ป.กศ.สูง	สังคม
5.	นางสาวสุพรรณษา ศรีมา	ผู้ช่วยครู	ผู้ช่วยครู		คณิตศาสตร์
6.	นางสาวผ่องพรรณ เขียวเจดะ	ครู	คศ.2	ค.บ.	สังคม
7.	นายจรัสศักดิ์ ชมภูมิ่ง	ครู	คศ.2	ป.กศ.สูง	อุตสาหกรรมฯ
8.	นางประดับดวง ปานันท์	ผู้ช่วยครู	ผู้ช่วยครู		ภาษาอังกฤษ
9.	นางภาสินี ขันแก้ว	ครู	คศ.2	วท.บ.	สุขศึกษา
10.	นางสาวเสาวลักษณ์ ดอนไพรอัน	ครู	คศ.2	ค.บ.	นาฏศิลป์
11.	นางจิตราภรณ์ ปานช้าง	ครู	คศ.2	ค.บ.	ประถมศึกษา
12.	นายประเสริฐ ศรีนุวัตร	ครู	คศ.2	ค.บ.	ประถมศึกษา
13.	นายสรรเสริญ ธรรมคุณ	ครู	คศ.2	ค.บ.	ดนตรีศึกษา
14.	นางสาวศิริษา อินทกาโมทย์	ครู	คศ.2	ค.บ.	ภาษาอังกฤษ
15.	นายนิติ วุฒิชนากรกุล	ครู	คศ.1	วท.บ.	คอมพิวเตอร์
16.	นายเขาวลิต ก้อนคำ	ครู	คศ.1	ค.บ.	วิทยาศาสตร์
17.	นางสาวนพมาศ ไชยชมภู	ครู	คศ.1	ค.บ.	ดนตรีศึกษา
18.	นางโนรี รินเขียว	ครู	คศ.1	ค.บ.	ประถมศึกษา
19.	นางสายสวาท รัตนมхамณีกร	ครู	คศ.1	ค.บ.	ปฐมวัย
20.	นายสมศักดิ์ บุญลูน	ผู้ช่วยครู	ผู้ช่วยครู	ค.บ.	วิทยาศาสตร์
21.	นางสาวมนทิรา มั่งมูล	ครู	คศ.1	ค.บ.	ประถมศึกษา
22.	นายนิวัฒน์ เรือนอินทร์	ผู้ช่วยครู	ผู้ช่วยครู	ค.บ.	พลศึกษา
23.	น.ส.ประภาพรธรรม จันทร์แสนตอ	ครู	คศ.1	ค.บ.	คณิตศาสตร์
24.	นายชนะ จันทะวงศ์	ครู	คศ.1	ค.บ.	คณิตศาสตร์
25.	นางเศรษฐินี กุลสุทธิเสถียร	ผู้ช่วยครู	ผู้ช่วยครู		คอมพิวเตอร์ฯ

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	อันดับ	วุฒิ	วิชาเอก
26.	ว่าที่ร้อยตรีสง่า จุราเพชร	ครู	คศ.1	ค.บ	คณิตศาสตร์
27.	นางศิริพร จุราเพชร	ครู	คศ.1	ค.บ	คณิตศาสตร์
28.	นางมยุรี จันทะวงค์	ผู้ช่วยครู	ผู้ช่วยครู		ภาษาไทย
29.	นางสาวธิดารัตน์ หล้าจันทร์	ผู้ช่วยครู	ผู้ช่วยครู	ค.บ	ปฐมวัย
30.	นางมัทนียา ลาวรรณ์	ครู	คศ.2	ค.บ	ภาษาไทย
31.	นางศุมาลี ราหมัน	ครูอัตราจ้าง		ม.6	-
32.	นายนพดล ใจบุญ	ครูอัตราจ้าง		ค.บ	พลศึกษา
33.	นางลัดดา ลอยดี	ครูอัตราจ้าง		ค.บ	คหกรรมฯ
34.	นางวันเพ็ญ ก้อนคำ	ครูอัตราจ้าง		ค.บ	วิทยาศาสตร์
35.	นายสุรศักดิ์ ภาระหงษ์	ลูกจ้างประจำ		ม.6	-
36.	นายพิศ จิงดำ	ลูกจ้างชั่วคราว		ม.3	-

ตารางที่ 4.3 จำนวนนักเรียน ปีการศึกษา 2548

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวนห้องเรียน
	ชาย	หญิง	รวม	
อนุบาล 1	14	12	26	1
อนุบาล 2	26	30	56	2
รวมก่อนประถมศึกษา	40	42	82	3
ประถมศึกษาปีที่ 1	60	49	109	3
ประถมศึกษาปีที่ 2	58	50	108	3
ประถมศึกษาปีที่ 3	97	83	180	5
ประถมศึกษาปีที่ 4	67	48	115	3
ประถมศึกษาปีที่ 5	42	64	106	3
ประถมศึกษาปีที่ 6	42	53	95	3
รวมประถมศึกษา	366	347	713	20
มัธยมศึกษาปีที่ 1	65	70	135	2
มัธยมศึกษาปีที่ 2	33	52	85	2
มัธยมศึกษาปีที่ 3	25	30	55	2
รวมมัธยมศึกษา	123	152	275	6
รวมทั้งสิ้น	529	541	1,070	29

1.4.9 รายชื่อคณะกรรมการสถานศึกษา

1. นายเต็งยูน	ผายนาง	ประธานคณะกรรมการสถานศึกษา
2. นายหวินก๊วย	แซ่หลี่	รองประธานคณะกรรมการสถานศึกษา
3. พระมหาไกรสร	ปัญญาธโร	กรรมการ
4. พระปรีชา	ปัญญาสาโร	กรรมการ
5. นายหนั้นตาอู	ตางเก	กรรมการ
6. นางจันทรันวอด	มหาวรรณา	กรรมการ
7. นายตุ่น	ตันนิต	กรรมการ
8. นางโหม่คงใส	ลุงโลน	กรรมการ
9. นายสรรเสริญ	ธรรมคุณ	กรรมการ
10. นางบัวหอม	มันคง	กรรมการ
11. นางมียะ	ใจเย็น	กรรมการ
12. นายจ๋ามละ	สุแสง	กรรมการ
13. ค.ต.อำนวยการ	จันอักษร	กรรมการ
14. นายจ๋ามละ	เหงมาด	กรรมการ
15. นายชูศักดิ์	เนียมทอง	กรรมการและเลขานุการสถานศึกษา

ข้อมูลจาก : แผนปฏิบัติการประจำปี 2548 โรงเรียนบ้านเปียงหลวง

2. การจัดตั้งทีมวิจัยระดับพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนจึงได้จัดตั้งทีมวิจัยระดับโรงเรียนจำนวน 10 คน ได้แก่ผู้บริหาร และคณะครูซึ่งโรงเรียนคัดเลือกจากตัวแทนตามระดับช่วงชั้นละ 2 คน ทั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อเป็นผู้ประสานงานระหว่างคณะครูในสายชั้นกับผู้วิจัยและสามารถพัฒนาให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง หลังจากนั้นประสานกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่กำกับดูแลสถานศึกษาเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังรายชื่อต่อไปนี้

1. นายชูศักดิ์ เนียมทอง	ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านเปียงหลวง
2. นางสาวสวาท รัตนมхамณีกร	ระดับชั้นอนุบาลศึกษา
3. นางสาวธิดารัตน์ หล้าจันทร์	ระดับชั้นอนุบาลศึกษา
4. นางจิตราภรณ์ ปานช้าง	ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1- ป.3)
5. นางมยุรี จันทะวงศ์	ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1- ป.3)

6. นางโนรี รินเชียว	ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1- ป.3)
7. นางศิริพร จุราเพชร	ระดับช่วงชั้นที่ 2 (ป.4- ป.6)
8. นายชนะ จันทะวงศ์	ระดับช่วงชั้นที่ 2 (ป.4- ป.6)
9. นางสาวผ่องพรรณ เขียวเจดะ	ระดับช่วงชั้นที่ 3 (ม.1- ม.3)
10. ว่าที่ร้อยตรีสง่า จุราเพชร	ระดับช่วงชั้นที่ 3 (ม.1- ม.3)

3. การดำเนินการเปิดเวทีชาวบ้าน

คณะครูโรงเรียนบ้านเปียงหลวง ร่วมกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จัดเวทีชาวบ้านเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในระดับโรงเรียน อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้จัดขึ้นในวันที่ 27 ธันวาคม 2548 ณ วัดเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมเวทีชาวบ้านจำนวน 60 คน ได้แก่

1. คณะครูและนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเปียงหลวง
2. คณะวิทยากรจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. ผู้ปกครองนักเรียน
4. ผู้นำชุมชน
5. ผู้เฒ่าผู้แก่ กลุ่มแม่บ้าน ศิษย์เก่า
6. องค์กรเอกชนและส่วนราชการท้องถิ่น

ขั้นตอนการดำเนินการเปิดเวทีชาวบ้าน

การเปิดเสวนาเวทีชาวบ้าน เริ่มเวลา 09.00 น.

1. นายชูศักดิ์ เนียมทอง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเปียงหลวง กล่าวต้อนรับ คณะวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และชาวบ้านที่มาร่วมประชุม แนะนำเกี่ยวกับความเป็นมา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ในการเปิดเวทีชาวบ้าน

2. นายจรูญ วงศ์คำ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กล่าวถึงความสำคัญของการอนุรักษ์และสืบทอดประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของชาวไทยใหญ่ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษา การแต่งกาย ประเพณี ศิลปะการแสดง อาหารและอื่น ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่มีความควรแก่การสืบทอดให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ต่อไป แต่สภาพทั่วไปในปัจจุบัน พบว่าความรู้หรือภูมิปัญญาของชาวไทยใหญ่ด้านต่าง ๆ นั้น ไม่ได้มีการถ่ายทอดและบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร อาจส่งผลให้ภูมิปัญญาเหล่านี้ สูญหายไปจากสังคมของชาวไทยใหญ่ได้ คณะวิจัยจึงเห็นความสำคัญของการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหนังสือ ให้ความรู้เกี่ยวกับ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวไทยใหญ่ เพื่อให้ลูกหลานชาวไทยใหญ่ที่เรียนในโรงเรียนบ้านเปียงหลวง ได้เรียนรู้และศึกษาต่อไป

3. นายไพรัช ใหม่ชมภู ผู้อำนวยการโรงเรียนเชียงดาววิทยาคม กล่าวเสริมเรื่องความสำคัญของการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นในชุมชนบ้านเปียงหลวง ว่าชุมชนบ้านเปียงหลวงเป็นชุมชนที่มีศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่น่าสนใจหลายอย่าง การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนจะช่วยให้เกิดการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ได้นานขึ้น

4. นายเกรียงศักดิ์ มาลารัตน์ นักวิชาการการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กล่าวถึงความเป็นมาของการทำโครงการในครั้งนี้ โดยเห็นว่าชุมชนบ้านเปียงหลวงเป็นชุมชนใหญ่ที่มีทั้งชาวไทยใหญ่ ชาวจีน ชาวลีซอ รวมถึงชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ซึ่งมีวัฒนธรรม ประเพณีที่น่าสนใจหลายด้าน จึงคิดริเริ่มทำหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนบ้านเปียงหลวง และได้กล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัยว่าจะต้องมีการเปิดเวทีชาวบ้าน เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็นว่าในชุมชนแห่งนี้มีสิ่งใดที่น่าสนใจบ้าง อยากให้ลูกหลานได้เรียนรู้เรื่องอะไร อาจทำโดยการให้ผู้รู้ในชุมชนมาถ่ายทอดความรู้ที่โรงเรียน ให้นักเรียนไปเก็บข้อมูลเอง หรือเรียนรู้จากพ่อแม่ ญาติพี่น้องของตนก็ได้

5. นายชูศักดิ์ เนียมทอง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเปียงหลวง กล่าวเชิญ นายเต็งยูน ผายนาง ผู้ใหญ่บ้านบ้านเปียงหลวง หมู่ที่ 1 ตำบลเปียงหลวง อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ให้กล่าวถึงการเปิดเวทีชาวบ้านในครั้งนี้

6. นายเต็งยูน ผายนาง ผู้ใหญ่บ้านบ้านเปียงหลวง ในฐานะคณะกรรมการสถานศึกษา กล่าวถึงสภาพการเรียนการสอน รวมถึงการบริหารจัดการโรงเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งแจ้งให้ชาวบ้านในชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษาว่า การศึกษาไม่ได้หมายความว่ามาเรียนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว การที่นักเรียนได้ช่วยทำกิจกรรมของโรงเรียน ก็ถือเป็นการฝึกประสบการณ์ของเด็กได้ จากนั้นได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเปิดเวทีชาวบ้านและขอความร่วมมือชาวบ้านทุกคนให้ช่วยกันระดมความคิดเห็น เพื่ออำนวยความสะดวกให้คณะวิจัยดำเนินงานได้ราบรื่นขึ้น ซึ่งผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อลูกหลานในชุมชนต่อไป

7. นายชูศักดิ์ เนียมทอง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเปียงหลวง กราบอาราธนาในมนต์พระมหาไกรสร กัลยาณโร เจ้าอาวาสวัดเปียงหลวง กล่าวชี้แจงกับชาวบ้านที่มาร่วมประชุม

8. พระมหาไกรสร กัลยาณโร เจ้าอาวาสวัดเปียงหลวง กล่าวสรุปเกี่ยวกับความเป็นมาวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการเปิดเวทีชาวบ้านให้ชาวบ้านทราบอีกครั้งและขอความร่วมมือ

ชาวบ้านให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาและแหล่งความรู้ในด้านต่าง ๆ ให้คณะวิจัยได้รวบรวมบันทึกไว้ เพื่อจะได้คัดเลือกเนื้อหา นำไปทำเป็นหนังสือให้ลูกหลานได้ศึกษาต่อไป

รายละเอียดการแบ่งกลุ่มเสวนา

การประกอบกิจกรรมเริ่มต้นด้วยการแบ่งกลุ่มชาวบ้านออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 8-10 คน โดยแต่ละกลุ่มจะมีครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านเปียงหลวงร่วมพูดคุย รับฟังและบันทึกผลการระดมความคิด โดยมีหัวข้อในการระดมความคิดเห็น 3 หัวข้อ คือ

1. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนที่ชุมชนต้องการ
2. ปัญหาที่พบในชุมชนบ้านเปียงหลวง
3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ชุมชนเห็นว่าควรนำมาถ่ายทอดให้นักเรียนได้เรียนรู้

ทั้ง 4 กลุ่ม ได้มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยกันระดมความคิดในแต่ละหัวข้อ ซึ่งมีทั้งความคิดเห็นที่เหมือนและแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

1. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนที่ชุมชนต้องการ ได้แก่

- 1.1 ต้องการให้เป็นคนดี
- 1.2 เป็นคนฉลาด เรียนรู้หลาย ๆ ภาษา ทั้งภาษาไทย ไทยใหญ่ จีนกลางและอยากให้สอนภาษาไทยใหญ่ในโรงเรียน
- 1.3 ต้องการให้นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติตนให้เหมาะสมเมื่ออยู่ในศาสนสถาน ทำตนให้ถูกกาลเทศะ
- 1.4 เป็นคนที่มีจิตสำนึกในความเป็นชนชาติของตน เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น สืบสานและเรียนรู้วัฒนธรรมของตน
- 1.5 ให้เด็กมีกิจกรรมเสริมรายได้ ช่วยเหลือครอบครัวได้
- 1.6 ให้เด็กเป็นคนมีระเบียบวินัย มีสัมมาคารวะ
- 1.7 ให้เป็นคนที่มีจิตใจอ่อนโยน รู้จักการทำบุญ

2. ปัญหาที่พบในชุมชน

- 2.1 ปัญหาการว่างงาน
- 2.2 ปัญหาการขอสัญชาติไทย
- 2.3 ปัญหาสิ่งแวดล้อม การทิ้งขยะไม่เป็นที่
- 2.4 ปัญหาที่ดินทำกิน
- 2.5 การทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น
- 2.6 ชาวชนไม่ให้ความสำคัญของการแต่งกายด้วยชุดประจำเผ่า

2.7 ผู้ปกครองหลายคนไม่ให้ความสำคัญกับการไปทำบุญที่วัด

2.8 บางกลุ่มไม่เห็นคุณค่าของวัฒนธรรม

2.9 การพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน

3. ภูมิปัญญาในท้องถิ่นที่ควรนำมาสอนโดยการถ่ายทอดให้นักเรียน

จากการระดมความคิดเห็นของชาวบ้าน ทำให้ได้หัวข้อเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้านต่าง ๆ รวมถึงรายชื่อผู้ที่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

3.1 งานฝีมือ, งานประดิษฐ์

1) การทำกรวยดอกไม้

ผู้ถ่ายทอด	นางกีหม่ง	เรือนคำ	บ้านเปียงหลวง
	นางมู	อินพรม	บ้านเปียงหลวง
	นางองจัน		บ้านหลักแตง
	นางชิง		บ้านหลักแตง

2) การตัดกระดาษ

ผู้ถ่ายทอด	พ่อเต่าต่าทูน	จิ่งต่า	บ้านเปียงหลวง
	นายปิ้งหย่า		บ้านเปียงหลวง

3) การทำหมวกผ้าไทยใหญ่

ผู้ถ่ายทอด	พ่อเต่าต่าทูน	จิ่งต่า	บ้านเปียงหลวง
	นางมอนล่า	หว่าหลิ่งต๊ะ	บ้านหลักแตง

4) การทำก๊วยไต

ผู้ถ่ายทอด	พ่อหลวงต่าอู		บ้านหลักแตง
	นายเฮือง		บ้านเปียงหลวง

5) การทำไม้กวาด

ผู้ถ่ายทอด	พ่อหลวงต่าอู		บ้านหลักแตง
	นายวิหม่าละ		บ้านหลักแตง
	นางคำ		บ้านเปียงหลวง
	นางอ้าย		บ้านเปียงหลวง

6) รongเท้าคนจีน

ผู้ถ่ายทอด	ชุมชนชาวจีนบ้านเปียงหลวง
------------	--------------------------

7) การทำกระดาษสา

ผู้ถ่ายทอด	นายอ อ	หว่าละ	บ้านหลักแตง
------------	--------	--------	-------------

8) การทำตุง (ตำป่อน)

ผู้ถ่ายทอด	นายเจรปาน	บ้านเปียงหลวง
	แม่เต่านวล	บ้านหลักแตง
	นายสุหุ่่นนะ	บ้านจอง

9) การทอกระเป๋ายางของชนเผ่าลีซอ

ผู้ถ่ายทอด	นางอาหวู่ไค่	บ้านเปียงหลวง
------------	--------------	---------------

3.2 การทำอาหาร

1) การทำอีเมียด

ผู้ถ่ายทอด	นายคำทูน	จิ่งคำ	บ้านเปียงหลวง
	แม่เต่าหลู่		บ้านเปียงหลวง
	แม่เต่านาง		บ้านเปียงหลวง
	นางแสง		บ้านใหม่

2) การทำหน่อเหี่ยว

ผู้ถ่ายทอด	นางอิ่ง		บ้านใหม่
	แม่เต่านาง		บ้านเปียงหลวง
	นางหลับ		บ้านสวนเห็ด

3) การทำถั่วเน่าเค็ม/เมียด

ผู้ถ่ายทอด	นางซิง		บ้านหลักแตง
	นางองจิ้น		บ้านหลักแตง
	นางอำพร		บ้านหลักแตง

4) การทำเนื้อหมูจ้อ

ผู้ถ่ายทอด	นางเม็ยะ	ใจเย็น	บ้านเปียงหลวง
	นางจิ่ง		บ้านเปียงหลวง
	นางทู		บ้านเปียงหลวง

5) การทำข้าวซอยใต้

ผู้ถ่ายทอด	นางคำสำ	เต่หวัง	บ้านหลักแตง
------------	---------	---------	-------------

6) การทำข้าวเม็ดย่าง

ผู้ถ่ายทอด	นางคำสำ	เต่หวัง	บ้านหลักแตง
------------	---------	---------	-------------

7) การทำชาแห้ง

ผู้ถ่ายทอด	นายยอน	คำไสปาน	บ้านเปียงหลวง
------------	--------	---------	---------------

	นางใหม่ ทยไส	บ้านเปียงหลวง
	นายส่วย ปุยอด	บ้านเปียงหลวง
8) การทำถั่วพูขาว / เต้าหู้แห้ง / ถั่วพูเหลือง		
ผู้ถ่ายทอด	นางกี ลุงโหลง	บ้านเปียงหลวง
9) การทำข้าวหย่ากู่		
ผู้ถ่ายทอด	นายคำทูน จิ่งคำ	บ้านเปียงหลวง
10) การทำข้าวปัก/ ข้าวต้ม/ หัวแหลม		
ผู้ถ่ายทอด	นายคำตาน	บ้านเปียงหลวง
11) การทำข้าวมูนห่อ		
ผู้ถ่ายทอด	นางเม็ยะ ใจเย็น	บ้านเปียงหลวง
12) การทำน้ำพริกถั่วทราย		
ผู้ถ่ายทอด	กลุ่มแม่บ้านหมู่บ้านหลักแต่ง	
13) การทำข้าวต้อ / ข้าวแต่น		
ผู้ถ่ายทอด	นางพิศ	บ้านเปียงหลวง
14) การทำข้าวต้มเงี้ยว		
ผู้ถ่ายทอด	นางมัน	บ้านเปียงหลวง
15) การทำข้าวมูนหลาม		
ผู้ถ่ายทอด	นางเม็ยะ ใจเย็น	บ้านเปียงหลวง
16) อาหารจีนยูนนาน		
ผู้ถ่ายทอด	ชุมชนชาวจีนบ้านเปียงหลวง	
3.3 ภาษาและวรรณกรรม		
1) ภาษาไทยใหญ่		
ผู้ถ่ายทอด	นายปี	บ้านหลักแต่ง
	นางแสงมัน	บ้านเปียงหลวง
2) คำนาน		
ผู้ถ่ายทอด	นายปายเมือง ทยไส	บ้านเปียงหลวง
	นางมี ยะผล	บ้านเปียงหลวง
3) การแต่งกลอน		
ผู้ถ่ายทอด	นายมูหลิ่ง	บ้านหนองกอก

4) ปริศนาคำทาย (ความตึกกัน)

ผู้ถ่ายทอด	นายมุหฺลิ่ง	บ้านหนองกอก
------------	-------------	-------------

5) นิทาน / สุภาษิต / คำพังเพย

ผู้ถ่ายทอด	นายตะวัน	บ้านเปียงหลวง
------------	----------	---------------

6) ภาษาลีซอ

ผู้ถ่ายทอด	นางอาหวู่ไค่	บ้านเปียงหลวง
------------	--------------	---------------

3.4. การละเล่นพื้นบ้าน

1) การละเล่นของชาวไทยใหญ่ เช่น สะบ้า หมากข่าง ต้าจี ต่อไก่

ผู้ถ่ายทอด	นายหล้า ลุงโลน	บ้านเปียงหลวง
------------	----------------	---------------

นางไหมเงินหอมคำปาง	บ้านเปียงหลวง
--------------------	---------------

นายอ อ หว่าละ	บ้านหลักแตง
---------------	-------------

3.5 ศิลปะการแสดง, ดนตรี

1) รำนก / รำโต

ผู้ถ่ายทอด	นายปายเมือง ลายใส	บ้านเปียงหลวง
------------	-------------------	---------------

นายโลน หลาวฟ้า	บ้านหลักแตง
----------------	-------------

นายอ่อง	บ้านหลักแตง
---------	-------------

2) ท้อนเจิง / คาบ / ไม้ล้อน

ผู้ถ่ายทอด	นายปายเมือง ลายใส	บ้านเปียงหลวง
------------	-------------------	---------------

นายสำจ้อ คำยอด	บ้านเปียงหลวง
----------------	---------------

นายเหง ต่อนะ	บ้านหลักแตง
--------------	-------------

3) การแสดงจ๊าดไต (ลีเกของชาวไทยใหญ่)

ผู้ถ่ายทอด	นายมุหฺลิ่ง	บ้านหนองกอก
------------	-------------	-------------

นายเมธา	บ้านเปียงหลวง
---------	---------------

นายกะยะ ลุงนุ	บ้านเปียงหลวง
---------------	---------------

4) การแสดงรำพืด

ผู้ถ่ายทอด	นายฟูเซิน แซ่เซี่ย	บ้านเปียงหลวง
------------	--------------------	---------------

5) การเป่าขลุ่ย, เป็, ลีตรอ (สะลื้อ)

ผู้ถ่ายทอด	นายมุหฺลิ่ง	บ้านหนองกอก
------------	-------------	-------------

นายเมธา	บ้านเปียงหลวง
---------	---------------

6) เครื่องดนตรีของชนเผ่าลีซอ

ผู้ถ่ายทอด นายอาเล อาหู่ บ้านเปียงหลวง

7) การแสดงของชนเผ่าลีซอ

ผู้ถ่ายทอด นายอาเล อาหู่ บ้านเปียงหลวง

3.6 สังกม วัฒนธรรม

1) การแต่งกายของชนเผ่า ลีซอ

ผู้ถ่ายทอด นายอาเล อาหู่ บ้านเปียงหลวง

2) พิธีสงฆ์โต (การประกอบพิธีทางศาสนาของชาวไทยใหญ่)

ผู้ถ่ายทอด พระมหาไกรสร วัดเปียงหลวง

นายปิ่งหย่า บ้านเปียงหลวง

3.7 การแพทย์

1) สมุนไพร

ผู้ถ่ายทอด นายปิ่งหย่า บ้านเปียงหลวง

นายสังอ ค้ายอด บ้านเปียงหลวง

3.8 สถานที่

1) สถานที่ท่องเที่ยว เช่น วัดฟ้าเวียงอินทร์, วัดพระธาตุแสงขาว

ผู้ถ่ายทอด พระปรีชา ปัญญาสารโร วัดฟ้าเวียงอินทร์ หลักแต่ง

การปิดการประชุมเวทีชาวบ้าน

นายชูศักดิ์ นิยมทอง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านเปียงหลวง กล่าวขอบคุณชาวบ้านที่ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น และกล่าวปิดการประชุม พร้อมทั้งเชิญชาวบ้าน คณะครูโรงเรียนบ้านเปียงหลวง และคณะวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ถ้ายาร่วมกันเพื่อนำไปจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์

4. การพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนด้านการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น โดยการอบรมการทำหนังสือสำหรับเด็ก ในวันที่ 31 มกราคม 2549 ณ โรงเรียนบ้านเปียงหลวง ผู้เข้ารับการอบรม จำนวน 29 คน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้เกี่ยวกับการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก ประกอบด้วยกิจกรรมและขั้นตอน ได้แก่

4.1 ขั้นเตรียมการ มีการประชุมวางแผนร่วมกันระหว่างนักวิจัยและทีมวิจัยของโรงเรียนในการจัดอบรมโดยจัดแบ่งหน้าที่ได้แก่

1) นักวิจัยประสานงานเชิญวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก คือ รองศาสตราจารย์สนธิ สัตโยภาส ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วางแผนการเดินทาง จัดทำกำหนดการและตารางการฝึกอบรม การเตรียมเอกสารและจัดทำแบบประเมิน

2) ทีมวิจัยโรงเรียนจัดเตรียมสถานที่ เครื่องเสียง และเครื่องฉายภาพ เตรียมพิธีกร ประสานกับคณะครูในโรงเรียน จัดทำกิจกรรมและมอบหมายงานให้นักเรียนระหว่างที่ครูฝึกอบรม การจัดเตรียมด้านอาหาร เครื่องดื่มและการประเมินผล

4.2 **ขั้นตอนการฝึกอบรม** ประกอบด้วยกิจกรรม ได้แก่ การบรรยาย การสาธิตและ ยกตัวอย่างหนังสือสำหรับเด็ก ในระดับช่วงชั้นต่าง ๆ ประกอบด้วยเนื้อหาได้แก่

- 1) ความหมายของหนังสือสำหรับเด็ก
- 2) ลักษณะของหนังสือสำหรับเด็ก
- 3) ประเภทของหนังสือสำหรับเด็ก
- 4) คุณค่าของหนังสือสำหรับเด็ก
- 5) ขั้นตอนการสร้างหนังสือสำหรับเด็ก
- 6) การนำเสนอ

4.3 **การประเมินผลการฝึกอบรม** จากแบบสอบถาม เพื่อให้ทราบถึงสภาพการจัดการเรียน การสอน สภาพปัญหาความต้องการและความคิดเห็น ในการฝึกอบรมตลอดจนข้อเสนอแนะต่าง ๆ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไป คณะครูมีทั้งหมด 33 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 เพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 อายุราชการโดยเฉลี่ยเท่ากับ 7 ปี โดยมีอายุ ราชการน้อยที่สุด 3 เดือน มากที่สุด 25 ปี

2) สภาพการจัดการเรียนการสอน คณะครู มีภาระงานสอนอยู่ระหว่าง 21- 30 คาบ/ สัปดาห์ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 25 คาบ / สัปดาห์ ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 70 สอนตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา การได้รับการพัฒนาหลักสูตรในระยะ 1 -2 ปีที่ผ่านมา คณะครูร้อยละ 64 เคยเข้ารับการอบรม สัมมนาจากหน่วยงานที่จัด ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนดำเนินการจัดเอง ศูนย์การพัฒนา การศึกษาระดับอำเภอ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยนเรศวร และการอบรมโดยหน่วยงานและบุคคลอื่น ๆ

3) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น คณะครูส่วนใหญ่ร้อยละ 70 มีความเข้าใจในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 21 มีความเข้าใจในระดับมาก และร้อยละ 6 มีความเข้าใจในระดับน้อย ส่วนความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุดยังไม่มีผู้ที่เข้าใจในระดับนี้

4) ความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น คณะครูเห็นว่าควรเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมมากขึ้นเรื่อยๆตามลำดับ ดังนี้

4.1) การวิเคราะห์ความต้องการของเด็กและชุมชน

4.2) การวางแผนการเรียนรู้

4.3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.4) การนำไปเผยแพร่

4.5) การวิพากษ์หลักสูตร

4.6) การสร้างสื่อประกอบการสอน

4.7) การวัดผลประเมินผล

5) การประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการอบรมไปใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณะครูเห็นว่าสามารถนำไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ เรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และสามารถประยุกต์ได้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

6) เนื้อหาในชุมชนที่สามารถนำไปสร้างหนังสือสำหรับเด็กประกอบกลุ่มสาระที่คณะครูสอนอยู่ สามารถแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

6.1) การละเล่น ได้แก่ การรำนก รำโต การละเล่นพื้นบ้านของชนเผ่า

6.2) ศิลปะการแสดง ได้แก่ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ดนตรีพื้นบ้าน

6.3) ประเพณี ได้แก่ ประเพณี 12 เดือน การแต่งกายประจำเผ่า ปอยต่างลงปีใหม่ได้ ปอยเหลินสิบเอ็ด ศิลปกรรม การแต่งการชุดไต อาหารพื้นบ้าน วิถีชีวิต การกิน

6.4) ภาษาและวรรณกรรม ได้แก่ ภาษาไต สุภาษิตคำสอน วรรณกรรมพื้นบ้าน การเขียนอักษรไต ปริศนาคำทาย นิทาน ตำนานต่าง ๆ

6.5) ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ได้แก่ ประวัติวัดฟ้าเวียงอินทร์ สถานที่สำคัญ พระธาตุแสนไห บ่อน้ำพระนเรศวร โบราณสถานในท้องถิ่น

6.6) อาหาร ได้แก่ การทำถั่วเน่าแคบ อาหารพื้นบ้าน

6.7) การประกอบอาชีพในชุมชน ได้แก่ อาชีพในชุมชน การปลูกพืชพื้นบ้าน การค้าขาย พืชสมุนไพร ศิลปกรรม

6.8) สิ่งแวดล้อม ได้แก่ อนามัยชุมชน ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การรักษาโรค

6.9) ด้านอื่นๆ ได้แก่ อินเทอร์เน็ตในอำเภอเวียงแหง เทคโนโลยีชาวบ้าน องค์ความรู้ที่เกิดจากหลักวิทยาศาสตร์

7) ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้แก่ ควรมีเวลาในการฝึกปฏิบัติ อยากให้มีความรู้ทุกกลุ่มสาระควรมีการแบ่งกลุ่มและฝึกปฏิบัติทุกชั้นตอน

5. วางแผนจัดการเรียนรู้จากการจัดเวทีชาวบ้าน นำผลจากการจัดเวทีชาวบ้านมาจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลังตามความพร้อมของโรงเรียนและชุมชน วางแผนร่วมกันระหว่างครูและครูภูมิปัญญา โดยประสานงานกับศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ให้มีรูปแบบที่สอดคล้องกัน และคัดเลือกเรื่องที่จะนำมาจัดการเรียนรู้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ กิจกรรมการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็ก โดยใช้การละเล่นพื้นบ้าน (หมากนึม) เรื่องประวัติวัดฟ้าเวียงอินทร์ การแสดงพื้นบ้าน ได้แก่ รำก รำโต (ไทยใหญ่) การรำพัด (จีน) การเต้นจะคี (ลีซอ) โดยวางแผนการจัดกิจกรรมดังนี้

5.1 การวิเคราะห์หลักสูตร

- 1) หลักสูตรระดับอนุบาลศึกษา ด้านการเตรียมความพร้อมสำหรับเด็ก
- 2) หลักสูตรกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3)

เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

- 3) หลักสูตรกลุ่มสาระศิลปะ ช่วงชั้นที่ 2-3 (ป.4-ม.3) เรื่อง ศิลปะการแสดงของชุมชนบ้านเปียงหลวง

5.2 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ระดับอนุบาลศึกษา การเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กโดยใช้การละเล่นพื้นบ้าน (หมากนึม)
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) เรื่องประวัติวัดฟ้าเวียงอินทร์
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มศิลปะ เรื่องศิลปะการแสดงของชุมชนบ้านเปียงหลวง ช่วงชั้นที่ 2-3 (ป.4-ม.3) เรื่อง การรำก รำโต (ไทยใหญ่) การรำพัด (จีน) การเต้นจะคี (ลีซอ)

6. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้ ซึ่งเริ่มดำเนินในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้น ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงกับแหล่งเรียนรู้ทั้งกับบุคคลและแหล่งวิทยาการในชุมชนมีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูภูมิปัญญา ครู นักเรียนและชุมชน ครูจะเป็นผู้บันทึกองค์ความรู้เป็นระยะ โดยการจดบันทึกเป็นเอกสาร บันทึกเป็นภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว รวบรวมไว้เพื่อนำไปจัดทำสื่อภายหลัง ปรากฏผลการดำเนินกิจกรรมดังนี้

6.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดประสบการณ์การเตรียมความพร้อมสำหรับเด็ก โดยใช้การละเล่นพื้นบ้าน (หมากนึมอิน) ระดับชั้นอนุบาล 2

6.1.1 บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

ครู : มีบทบาทในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ติดต่อประสานงานกับ ครูภูมิปัญญา จัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อ การเล่นเกมที่เหมาะสม จัดเตรียมการบันทึกองค์ความรู้ ได้แก่ ประวัติความเป็นมา ขั้นตอน กติกา วิธีการเล่น เตรียมสถานที่ ร่วมกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ บันทึกผลการเรียนรู้ ประเมินผล และจัดทำสื่อประกอบการสอนภายหลัง

ครูภูมิปัญญา : มีบทบาทในการวางแผนการจัดกิจกรรมร่วมกับครู อธิบายกฎ กติกาการเล่น สาธิตการเล่น ฝึกปฏิบัติให้แก่นักเรียน รวมทั้งถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ให้แก่ ครูเพื่อจัดบันทึกเรื่องราวไว้

นักเรียน : เป็นผู้ปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรม ได้แก่ การอบอุ่นร่างกาย การร่วมสนทนาถึงหมากนิม การชมการสาธิตการเล่น การฝึกปฏิบัติเล่นแต่ละท่า จนครบ การเล่นตามกติกาและการออกมาเล่าทบทวนให้แก่เพื่อนและครูฟัง

6.1.2 ผลของการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้

6.1.2.1 ผลการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรอนุบาลศึกษาพุทธศักราช 2546 มาตรฐาน ที่ 1,2,3,4,5,8,10,12

6.1.2.2 ผลการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรอนุบาลศึกษาลำดับงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานที่ 7,5,7,7,8,7,4,6

6.1.2.3 ผลการจัดกิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดประสบการณ์ การละเล่นพื้นบ้านของชุมชนบ้านเปียงหลวง ได้แก่

- 1) เคลื่อนไหวส่วนต่างของร่างกายได้อย่างคล่องแคล่วและทรงตัวได้
- 2) ปฏิบัติตามข้อตกลงได้
- 3) รู้จักขอโทษให้อภัย แบ่งปัน และให้ความช่วยเหลือผู้อื่น
- 4) เล่นร่วมกับผู้อื่นได้
- 5) รอคอยตามลำดับก่อนหลังได้
- 6) ร่วมกิจกรรมด้วยสนใจตั้งแต่ต้นจนจบ อย่างมีความสุข

6.1.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง ครู ครูภูมิปัญญา นักเรียน โดยมี การวางแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ครูเป็นผู้บันทึกเรื่องราว องค์ความรู้จัดเป็นหมวดหมู่ โดยวิธีการสังเกต จัดบันทึก การถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว นำไป จัดทำสื่อและเผยแพร่ทีหลัง ครูภูมิปัญญาได้ถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่ลูกหลานในชุมชนนำไปสู่ การปฏิบัติเป็นการอนุรักษ์การละเล่นไว้ไม่ให้สูญหาย นักเรียนได้รู้จักการละเล่นพื้นบ้านและ เกิดการปะทะสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน ครู ครูภูมิปัญญา ผ่านการจัดกิจกรรมหลักสูตรท้องถิ่น

6.1.4 การใช้แหล่งวิทยาการในชุมชน โดยการเชิญครูภูมิปัญญามาให้ความรู้และสอนแก่นักเรียน โดยผ่านการคัดเลือกและเห็นชอบจากชุมชนจากกระบวนการเปิดเวทีชาวบ้าน เป็นการให้เกียรติและยกย่องคนในชุมชนรวมทั้งสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

6.2 การจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เทียววัดฟ้าเวียงอินทร์

6.2.1 บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

ครู : มีบทบาทในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ติดต่อประสานงานกับครูภูมิปัญญา (พระสงฆ์ ผู้รู้ในชุมชน) สืบหาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน จัดเตรียมเอกสารประกอบการค้นคว้า พานักเรียนไปยังแหล่งเรียนรู้ (วัดฟ้าเวียงอินทร์) จัดเตรียมเอกสาร การถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เพื่อบันทึกเรื่องราวด้านประวัติศาสตร์ จัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ บันทึกผลการสอน ประเมินผลการสอน บันทึกองค์ความรู้เป็นหมวดหมู่เพื่อจัดทำสื่อประกอบการสอน ภายหลัง

ครูภูมิปัญญา : มีบทบาทในการให้ความรู้แก่ครูและนักเรียนเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่น (ตำนานอำเภอเวียงแหง) ประวัติศาสตร์และสถานที่สำคัญในท้องถิ่น (วัดฟ้าเวียงอินทร์) ได้แก่สถานที่ตั้ง ประวัติความเป็นมา สิ่งก่อสร้างภายในวัด การบูรณะ การนำเที่ยวชมภายในวัด เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ครูเพื่อจัดบันทึกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ไว้

นักเรียน : เป็นผู้ปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรม ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้รู้ในชุมชน ได้แก่ ผู้ปกครอง ผู้เฒ่าผู้แก่ พระสงฆ์ ครู และการศึกษาจากแหล่งวิทยาการในชุมชน (วัดฟ้าเวียงอินทร์) ตามขั้นตอนคือการเตรียมการเดินทาง การปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมเดินทาง การฝึกระเบียบวินัย (การเข้าแถวชมสถานที่ การรับประทานอาหาร) หลังจากนั้นบันทึกและนำเสนอต่อเพื่อนร่วมชั้นและจัดทำรายงานเพื่อบันทึกเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

6.2.2 ผลของการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้

6.2.2.1 มาตรฐาน ส 4.1 เข้าใจความหมายความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์บนพื้นฐานของความเป็นเหตุเป็นผล มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

6.2.2.2 มาตรฐานช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3)

1) เข้าใจประวัติความเป็นมาของตนเองครอบครัวและชุมชน บนพื้นฐานการใช้ข้อมูลอย่างเป็นระบบ

2) เข้าใจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตนเองและครอบครัว

6.2.2.3 ผลการจัดกิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

1) รู้และเข้าใจลักษณะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตนเอง

2) สามารถรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตนเอง

3) รู้ เข้าใจ และนำเสนอประวัติความเป็นมาของตนเองและผลงานที่เกิดจากการสร้างสรรค์วัฒนธรรมในชุมชน

4) มีความภาคภูมิใจในชุมชนของตนเอง และเห็นคุณค่าบุคคลสำคัญในท้องถิ่นของตนและนำไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

6.2.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง ครู ครูภูมิปัญญา นักเรียน โดยมีการวางแผนการเรียนรู้ร่วมกัน การสำรวจแหล่งเรียนรู้ทำให้ครูได้รู้จักชุมชนรับรู้ปัญหาความต้องการของชุมชนมากขึ้น ครูภูมิปัญญาได้ถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ให้แก่ นักเรียน นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากผู้รู้ โดยการสัมภาษณ์และศึกษาจากแหล่งเรียนรู้โดยตรง

6.2.4 การใช้แหล่งวิทยากรในชุมชน (วัดป่าเวียงอินทร์) และครูภูมิปัญญา (พระสงฆ์ ผู้รู้ในชุมชน) เป็นการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตัวบุคคลผนวกกับหลักฐานด้านประวัติศาสตร์นำมาบันทึกไว้เป็นหลักฐานและเผยแพร่ต่อไปซึ่งสอดคล้องกับหลักของการจัดการศึกษาที่ว่า “คนทุกคนคือครูสถานที่ทุกแห่งคือห้องเรียน”

6.3 การจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะ ระดับช่วงชั้นปีที่ 2 -3 เรื่องศิลปะการแสดงของชุมชนบ้านเปียงหลวง

6.3.1 บทบาทของผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม

ครู : มีบทบาทในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ติดต่อบริษัทงานกับครูภูมิปัญญา ได้แก่ การร้านน รำโต (ไทยใหญ่) การรำพัด (จีน) การเต้นจะตี (ลีซอ) การจัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องแต่งกาย ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแสดง การศึกษาค้นคว้า ร่วมฝึกปฏิบัติกับนักเรียนและครูภูมิปัญญา การควบคุมดูแลนักเรียนในการเผยแพร่โดยการนำศิลปะพื้นบ้านไปแสดงในระดับชุมชน ระดับจังหวัดและระดับชาติ จัดเตรียมเอกสารเพื่อจดบันทึก การถ่ายภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เพื่อบันทึกเรื่องราวด้านการแสดงศิลปะพื้นบ้าน จัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ บันทึกผลการสอน ประเมินผลการสอน บันทึกองค์ความรู้เป็นหมวดหมู่เพื่อจัดทำสื่อประกอบการสอนภายหลัง

ครูภูมิปัญญา : มีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ศิลปะการแสดงพื้นบ้านตามชนเผ่า ประกอบด้วยไทยใหญ่ จีน และลีซอ ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของการแสดง ข้อปฏิบัติ ข้อห้าม ผ่านพิธีกรรมทางประเพณีเช่นการไหว้ครูหมอโต ฝึกปฏิบัติการแสดงโดยการสาธิต การฝึกปฏิบัติตามขั้นตอนแต่ละท่า การนำไปเผยแพร่โดยการนำไปแสดงในงานประเพณี เทศกาลและตามที่หน่วยงานราชการและองค์กรต่าง ๆ รื่องขอ

นักเรียน : เป็นผู้ปฏิบัติตามแผนการเรียนรู้ตามขั้นตอนของกิจกรรม ได้แก่การแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาไทย การศึกษาจากครูภูมิปัญญา และแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น การฝึกปฏิบัติการแสดงกับครูภูมิปัญญา การจดบันทึกองค์ความรู้ในการแสดงนั้น ๆ การจัดทำรายงาน การแต่งเรื่องราวจากภูมิปัญญาท้องถิ่น การจัดนิทรรศการและนำการแสดงไปเผยแพร่ในที่ต่าง ๆ

6.3.2 ผลของการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้

6.3.2.1 มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

6.3.2.2 มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

6.3.2.3 ผลการจัดกิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

1) รู้และเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของศิลปะการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของชนเผ่าจีน ลีซอ และไทยใหญ่

2) เล่าประวัติความเป็นมาของศิลปะการแสดงของชาวจีน ลีซอและไทยใหญ่ได้

3) จำแนกประเภทศิลปะการแสดงของแต่ละชนเผ่าได้

4) ฝึกปฏิบัติการแสดงของแต่ละชนเผ่าได้

6.3.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง ครู ครูภูมิปัญญา นักเรียน โดยครูและนักเรียนร่วมฝึกปฏิบัติกับครูภูมิปัญญา นักเรียนศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชนทั้งที่เป็นบุคคล สถานที่ โดยการสังเกต สัมภาษณ์และจดบันทึกและนำมาแต่งเป็นเรื่องราว ครูภูมิปัญญาได้สืบทอดการแสดงให้แก่ลูกหลานในชุมชนไม่ให้สูญหายและเผยแพร่โดยการนำไปแสดงในที่ต่าง ๆ

6.3.4 การใช้แหล่งวิทยาการในชุมชน ที่เป็นครูภูมิปัญญา ได้แก่ การสอนรำนอ รำโต การรำพัด และการเต้นจะคี และศึกษาจากแหล่งการเรียนรู้ได้แก่ชุมชนชาวไทยใหญ่ ชุมชนชาวจีน

และชุมชนชาวลีซอ ทำให้นักเรียนเกิดความรักและผูกพันกับท้องถิ่นและเข้าใจวัฒนธรรมของชุมชนใกล้เคียงอันจะนำมาซึ่งความรักสามัคคีของชุมชนในภาพรวมต่อไป

7. การจัดทำสื่อประกอบการสอน หลังจากทีครูบันทึกองค์ความรู้จัดเป็นหมวดหมู่เสร็จแล้วจึงนำมาสร้างสื่อการสอน 2 ประเภทได้แก่

7.1 การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก ประกอบด้วยขั้นตอนในการจัดทำดังนี้

ขั้นที่ 1 การรวบรวมและถอดองค์ความรู้ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่บันทึกไว้จำนวน 5 เรื่องได้แก่

1) ระดับอนุบาลศึกษา เรื่องการละเล่นพื้นบ้าน หมากนินมิอิน ประกอบด้วยสาระได้แก่ ประวัติความเป็นมา วิธีการเล่น คติกาในการเล่น ทำเล่นต่างๆ จำนวน 12 ท่า

2) ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) สาระสังคมศึกษาศาสนาวัฒนธรรม เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นวัดฟ้าเวียงอินทร์ ประกอบด้วยสาระได้แก่ ตำนานพื้นบ้านของอำเภอเวียงแหง สถานที่สำคัญในอำเภอเวียงแหง ประวัติความเป็นมาของวัดฟ้าเวียงอินทร์ สถานที่ตั้งผู้สร้าง ผู้บูรณะ สิ่งก่อสร้างและสถาปัตยกรรมภายในวัด

3) ระดับช่วงชั้นปีที่ 2-3 (ป.4-ม.3) กลุ่มสาระศิลปะ เรื่องศิลปะการแสดงของชุมชนบ้านเปียงหลวง ประกอบด้วยสาระได้แก่ การรำนอ รำโต (ไทยใหญ่) การรำพืด (จีน) การเต้นจะคี (ลีซอ) แต่ละด้านประกอบด้วย ประวัติความเป็นมาของการแสดง วิธีการเล่น โอกาสในการแสดง ทำรำแต่ละท่า และสถานที่สำคัญในหมู่บ้านเปียงหลวง

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์และแนวคิดหลักที่ต้องการนำเสนอ ได้แก่

1) ระดับอนุบาลศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเด็ก โดยใช้การละเล่นพื้นบ้านเรื่อง “เรามาเล่นหมากนินมิกันเถอะ”

2) ระดับประถมศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) เพื่อนำเสนอประวัติศาสตร์ท้องถิ่น เรื่อง “ท้องถิ่นวัดฟ้าเวียงอินทร์”

3) ระดับช่วงชั้นปีที่ 2-3 (ป.4-ม.3) เพื่อนำเสนอ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เรื่อง “วัฒนธรรมสามเผ่าของชาวเปียงหลวง”

ขั้นที่ 3 วางโครงเรื่อง (PLOT) โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนต้น ตอนกลาง ตอนจบดังนี้

1) การวางโครงเรื่องหนังสือ “เรามาเล่นหมากนินมิกันเถอะ”

ตอนต้น : เปิดเรื่องโดยครูภูมิปัญญาเล่าเรื่องความเป็นมาของการเล่นหมากนินมิ

ตอนกลาง : ครูภูมิปัญญาแนะนำถึงกติกา วิธีการเล่นแต่ละท่า

ตอนจบ : สรุปถึงวิธีการเล่น

2) การวางโครงเรื่องหนังสือ “ท่องคำนำที่เขาวัดฟ้าเวียงอินทร์”

ตอนต้น : กล่าวเปิดเรื่องโดยการสอนวิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมของครูจิตรา คุณครูประจำชั้นปีที่ 3 ถึงประวัติของอำเภอเวียงแหง

ตอนกลาง : ดำเนินเรื่องโดยเด็กชายก้องคำ ขอร้องให้ผู้เฒ่าปายเมืองซึ่งเป็นลุงพาไปเที่ยววัดฟ้าเวียงอินทร์และนำเที่ยวชมโดยพระครูปัญญาเจ้าอาวาสวัดฟ้าเวียงอินทร์

ตอนจบ : กล่าวถึงความภาคภูมิใจของเด็กชายก้องคำที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในท้องถิ่น

3) การวางโครงเรื่องหนังสือ “วัฒนธรรมสามเฒ่าของชาวเปียงหลวง”

ตอนต้น : กล่าวเปิดเรื่องโดยการเดินทางของคุณครูนิสาชล ครูสาวจากเมืองหลวงที่เดินทางมาบรรจุรับราชการที่โรงเรียนเปียงหลวง

ตอนกลาง : ดำเนินเรื่องโดยครูนิสาชลได้พบประสบการณ์ตลอดหนึ่งเทอมที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านเปียงหลวงซึ่งมีความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม ที่มีจุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง โดยเฉพาะการแสดงของแต่ละชนเผ่าได้แก่ การรำนก รำโต (ไทยใหญ่) การรำพัด (จีน) การเต้นจะคี (ลีซอ)

ตอนจบ : กล่าวถึงความประทับใจของครูนิสาชลที่ได้รับจนอดมิได้จึงนำมาถ่ายทอดประสบการณ์แก่ผู้ที่อยู่นอกได้รับทราบ

ขั้นที่ 4 ลงมือเขียนตามโครงเรื่องที่วางไว้ โดยนำโครงเรื่องที่วางไว้มาเขียนขยายความให้ได้รายละเอียดจากการถอดองค์ความรู้ที่ครูทำไว้และศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารอื่นให้มีความถูกต้องสมบูรณ์มากขึ้นเป็นภาษาร้อยแก้ว

ขั้นที่ 5 กำหนดภาพประกอบ โดยนำเรื่องที่แต่งเสร็จแล้วนำมาตัดเป็นตอน ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อกำหนดภาพประกอบ ให้มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องและแสดงถึงความเป็นท้องถิ่น เช่น การแต่งกาย สภาพบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่และส่วนประกอบอื่น ๆ เพื่อให้สามารถสื่อความหมายตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

ขั้นที่ 6 จัดทำต้นฉบับ (Art Work) นำเนื้อเรื่องและกำหนดภาพประกอบแต่ละตอนที่ตรวจแก้ไขแล้วมาเขียนลงในกระดาษ A 4 ตอนละหน้า ในระดับอนุบาลศึกษาและระดับประถมศึกษาจัดทำในแบบขวางเพื่อความสะดวกในการเปิดดูภาพและลักษณะของภาพ ในระดับมัธยมศึกษาใช้ภาพในแนวตั้งเนื่องจากมีเนื้อหายาว ในการจัดทำรูปเล่มประกอบด้วยปกนอกปกใน คำนำ เนื้อเรื่อง คำศัพท์ กิจกรรมท้ายเล่ม คณะผู้จัดทำและปกหลัง

ขั้นที่ 7 วาดภาพและบรรจุตัวอักษร โดยร่างภาพลงในกระดาษและนำไปสแกนลงในคอมพิวเตอร์ ตกแต่งภาพและระบายสีโดยใช้โปรแกรมกราฟิกทางคอมพิวเตอร์เพื่อให้สามารถ

นำไปทำภาพเคลื่อนไหวในการทำ E – BOOK Multimedia ภายหลัง กำหนดตัวอักษรให้
 เหมาะกับสายตาของเด็ก ได้แก่ ระดับอนุบาลศึกษา 32 point ระดับประถมศึกษา 24 point
 และระดับมัธยมศึกษา 20 point

7.2 จัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะสื่อประสม E- Book Multimedia มีกระบวนการ
 ในการจัดทำดังนี้

7.2.1 กำหนดกรอบภาพในการนำเสนอให้มีความสอดคล้องกับหนังสือสำหรับเด็กที่
 สร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยหน้าหลัก ได้แก่ หน้าปก คำนำ เนื้อเรื่อง คำศัพท์ แบบทดสอบ คณะผู้จัดทำ

7.2.2 สร้าง WEBPAGE ด้วยโปรแกรม Macromedia Dreamweaver MX

7.2.3 สร้างภาพเคลื่อนไหวจากภาพวาดกราฟิกโดยใช้โปรแกรม Macromedia Flash 8
 บรรจุตัวอักษร เรียงลำดับหน้าและเนื้อเรื่องให้ตรงกับหนังสือเด็ก

7.2.4 บันทึกเสียงดนตรีและบทพูดให้ตรงกับหนังสือเด็ก จากคณะครูและนักเรียน
 โรงเรียนบ้านเปียงหลวงโดยใช้ตัวละครที่มีอยู่จริงในเนื้อเรื่องเพื่อให้สอดคล้องกับบรรยากาศ
 ทั้งนี้สามารถแยกฟังเสียงดนตรี เสียงพูด และตัวอักษร เพื่อให้เด็กที่มีความสามารถในการอ่าน
 แตกต่างกันสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองได้ เช่นนักเรียนที่อ่านไม่คล่องสามารถอ่านตัวอักษร
 พร้อมกับฟังเสียงไปด้วยก็จะสามารถฝึกการอ่านสะกดคำได้ ส่วนนักเรียนที่อ่านคล่องก็สามารถ
 อ่านเองโดยไม่ต้องฟังเสียงพูด หรือต้องการฟังเฉพาะเสียงดนตรีเพื่อประกอบวิชาดนตรี ศิลปะก็ได้
 ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์เพื่อให้นักเรียนใช้ฝึกทักษะได้อย่างหลากหลาย

7.2.5 สร้างแบบทดสอบท้ายบทตามกรอบประเด็นของหนังสือสำหรับเด็ก เรื่อง “เรามา
 เล่นหมากนึ่งกันเถอะ” ใช้โปรแกรมวาดภาพและสามารถระบายสี เรื่อง “ก้องคำนำที่เขาวัดฟ้า
 เวียงอินทร์” และเรื่อง “วัฒนธรรมสามเฒ่าของชาวเปียงหลวง” ปรับแบบทดสอบเป็นการตอบ
 คำถามแบบตัวเลือก 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ ก ข ค ง โปรแกรมจะประมวลผลและแสดงผลทันที

8. ทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น และการปรับปรุง หลังจากสร้างหนังสือสำหรับเด็ก
 เสร็จแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมจึงนำมาทดลองใช้กับ
 นักเรียนของโรงเรียนบ้านเปียงหลวงในแต่ละช่วงชั้น กำหนดเกณฑ์การผ่านการประเมินร้อยละ 75
 ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ให้นำผลไปพิจารณาปรับปรุง สรุปผลการประเมินดังนี้

8.1 การทดลองใช้หนังสือสำหรับเด็ก

8.1.1 ผลการทดลองใช้หนังสือสำหรับเด็กระดับอนุบาลศึกษา เรื่อง “เรามาเล่นหมากนึ่ง
 กันเถอะ” จำนวน 40 คน

ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 5 ข้อ ควรปรับปรุงจำนวน 3 ข้อ ได้แก่รูปเล่มและขนาดของหนังสือ (ร้อยละ 20) ความเข้าใจเนื้อเรื่อง (ร้อยละ 55) และภาพวาดระบายสี (ร้อยละ 67.5) การนำผลการประเมินไปปรับปรุง โดยการจัดทำรูปเล่มให้มีขนาดใหญ่กว่านี้ให้เหมาะสมกับความถนัดในการเปิดของเด็ก เพิ่มองค์ประกอบและสีสันของหน้าปกให้น่าสนใจจัดทำคำอธิบายการเล่นและความรู้สำหรับครูไว้ด้านท้ายเล่ม เพื่อให้สามารถจัดทำเป็นคู่มือสำหรับครูได้ด้วย

8.12 ผลการทดลองใช้หนังสือสำหรับเด็ก ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) เรื่อง “ท้องค่านาเที่ยววัดฟ้าเวียงอินทร์” จำนวน 100 คน แบ่งเป็น ป. 1 จำนวน 30 คน ป. 2 จำนวน 40 คน ป. 3 จำนวน 40 คน

ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ทุกข้อ แต่มีข้อสังเกตคือในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ผลการประเมินมีความสัมพันธ์กับระดับพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ด้านความเข้าใจในเนื้อหา (ป.1 ร้อยละ 70.00) ด้านการปฏิบัติกิจกรรมท้ายเล่ม (ป.1 ร้อยละ 73.00) ด้านความสามารถในการบอกแนวคิดสำคัญของเรื่อง (ป.1 และป.2 ร้อยละ 70.00) ส่วนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลการประเมินในระดับสูงทุกข้อ การนำผลการประเมินไปปรับปรุงโดยจัดทำหน้าปกให้มืองค์ประกอบและสีสันที่น่าสนใจ เพิ่มเติมคำศัพท์และคำอ่านที่ยากได้แก่คำว่า สตุ๊ป กุฎิสงฆ์ สมณะธรรม พระเจตบุตร อุโบสถ พุทธกาล แผลนหินปาฏิหาริย์ มาระชินะเจดีย์ พระธาตุ รัศมี ศรีทธา พระนเรศวรมหาราช บริจาร พระอานนท์ ชุ่ม วัฒนธรรม

8.1.3 ผลการทดลองใช้หนังสือสำหรับเด็ก ระดับช่วงชั้นที่ 2-3 (ป.4 – ม.3) เรื่อง “วัฒนธรรมสามเฝ้าของชาวเปียงหลวง” จำนวน 100 คน แบ่งเป็น ป. 4 จำนวน 10 คน ป. 5 จำนวน 15 คน ป. 6 จำนวน 15 คน ม. 1 จำนวน 20 คน ม. 2 จำนวน 20 คน ม.3 จำนวน 20 คน

ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 ทุกข้อ แต่มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบางข้อ ได้แก่รูปเล่มและขนาดของตัวหนังสือ (ม.1 ร้อยละ 65 และ ม.3 ร้อยละ 66.66) การนำผลการประเมินไปปรับปรุงโดยการปรับปรุงภาพประกอบหน้าปกให้สวยงามให้สามารถสื่อถึงวัฒนธรรมของท้องถิ่นทั้งสามชนเผ่า ปรับปรุงตัวอักษรให้น่าสนใจ

8.2 การทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia)

วิธีการประเมินโดยการฉายภาพจากเครื่อง LCD ให้นักเรียนแต่ละช่วงชั้นดูพร้อมกันและให้ตอบแบบประเมิน ซึ่งปรากฏผลดังนี้

8.2.1 ผลการทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia) เรื่อง “เรามาเล่นหมากนึมกันเถอะ” จำนวน 240 คน แบ่งเป็นระดับอนุบาลศึกษาจำนวน 40 คน ระดับช่วงชั้นที่ 1 จำนวน 100 คน ระดับช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 100 คน

ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 6 ข้อ ควรปรับปรุงในภาพรวม จำนวน 2 ข้อ ในด้านความยากในการศึกษาด้วยตนเอง (ร้อยละ 35.00) โดยเฉพาะในระดับอนุบาล บอกว่ามีความยากถึงร้อยละ 80 ส่วนระดับช่วงชั้นที่ 1 บอกว่ามีความยาก ร้อยละ 63 เช่นเดียวกัน และด้านความชัดเจนของตัวหนังสือ (ร้อยละ 69.58) การนำผลการประเมินไปปรับปรุงควรฝึกทักษะพื้นฐานการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ของนักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษา เนื่องจากผลการประเมินพบว่า นักเรียนในระดับอนุบาลศึกษา และระดับช่วงชั้นที่ 1 บอกว่ามีความยากในการศึกษาด้วยตนเองเนื่องจากไม่ได้เรียนคอมพิวเตอร์มาก่อน การนำเสนอควรให้เวลานักเรียนศึกษาด้วยตนเอง เพื่อให้สามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมทั้งการศึกษาจากเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรงจะทำให้มองตัวหนังสือชัดเจนมากกว่ามองจากจอ LCD

8.2.2 ผลการทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia) เรื่อง “ท้องถิ่นที่หวัดฟ้าเวียงอินทร์” จำนวน 200 คน แบ่งเป็น ระดับช่วงชั้นที่ 1 จำนวน 100 คน ระดับช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 100 คน

ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 7 ข้อ ในภาพรวมควรปรับปรุง จำนวน 1 ข้อ ด้านความยากในการศึกษาด้วยตนเอง (ร้อยละ 41.00) โดยเฉพาะระดับช่วง ชั้นที่ 1 ที่บอกว่ามีความยากถึงร้อยละ 69.00 ส่วนข้อปรับปรุงในข้อย่อนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 -3 บอกว่าตัวหนังสือมีความชัดเจนเพียงร้อยละ 53.00 การนำผลการประเมินไปปรับปรุงควรส่งเสริมการฝึกทักษะพื้นฐานการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1 ที่บอกว่ามีความยากในการศึกษาด้วยตนเองเนื่องจากไม่ได้เรียนคอมพิวเตอร์มาก่อน การนำเสนอควรให้เวลานักเรียนศึกษาด้วยตนเองเพื่อให้สามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมทั้งการศึกษาจากเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรงจะทำให้มองตัวหนังสือชัดเจนมากกว่ามองจากจอ LCD

8.2.3 ผลการทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia) เรื่อง “วัฒนธรรมสามเฝ้าของชาวเปียงหลวง” จำนวน 200 คน แบ่งเป็น ระดับช่วงชั้นที่ 1 จำนวน 100 คน ระดับช่วงชั้นที่ 2-3 จำนวน 100 คน

ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 6 ข้อ ในภาพรวมควรปรับปรุง จำนวน 2 ข้อ ด้านความยากในการศึกษาด้วยตนเอง (ร้อยละ 45.00) โดยเฉพาะระดับช่วง ชั้นที่ 1 ที่บอกว่ามีความยากถึงร้อยละ 68.00 และความชัดเจนของตัวหนังสือ (ร้อยละ 62.00) การนำผลการประเมินไปปรับปรุงควรส่งเสริมการฝึกทักษะพื้นฐานการเรียนรู้คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1 ที่บอกว่ามีความยากในการศึกษาด้วยตนเองเนื่องจากไม่ได้เรียนคอมพิวเตอร์มาก่อน การนำเสนอควรให้เวลานักเรียนศึกษาด้วยตนเองเพื่อให้สามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถและความแตกต่าง

ระหว่างบุคคลรวมทั้งการศึกษาจากเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรงจะทำให้มองตัวหนังสือชัดเจนมากกว่ามองจากจอ LCD

8.3 การทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia)

โดยการนำเผยแพร่ทาง WEBSITE ของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ทาง www.research.cmru.ac.th สำหรับบุคคลทั่วไป จำนวน 30 คน ปรากฏผลดังนี้

8.3.1 ผลการทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia) เรื่อง “เรามาเล่นหมากรุกกันเถอะ” ทาง www.research.cmru.ac.th

- 1) เมื่อคุณแล้วชอบเรื่องราวในสื่อเรื่องนี้ คิดเป็นร้อยละ 100.00
- 2) เมื่อคุณแล้วรู้สึกสนุก คิดเป็นร้อยละ 100.00
- 3) ความชอบรูปภาพในหนังสือเล่มนี้ คิดเป็นร้อยละ 96.66
- 4) สามารถเห็นตัวหนังสือชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 93.33
- 5) เนื้อเรื่องมีความสอดคล้องกับท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 96.66
- 6) ความยากง่ายในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.00
- 7) เมื่อคุณแล้วเข้าใจเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 86.66
- 8) ความชอบกิจกรรมแบบฝึกหัด คิดเป็นร้อยละ 93.33
- 9) จุดเด่นของสื่อประกอบการสอนเรื่องนี้ คือเทคนิคภาพเคลื่อนไหวประกอบการเล่นของแต่ละท่าทำให้ผู้ศึกษาสามารถคลิกเล่นภาพเคลื่อนไหวได้เอง กิจกรรมวาดภาพระบายสีใช้เทคนิคเหมือนกับวาดภาพในหนังสือ

ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ทุกข้อ รายการประเมินที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100.00 ได้แก่ความชอบในสื่อเรื่องนี้ เมื่อคุณแล้วสนุก และสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองได้

8.3.2 ผลการทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia) เรื่อง “ท่องคำนำเที่ยววัดฟ้าเวียงอินทร์” ทาง www.research.cmru.ac.th

- 1) เมื่อคุณแล้วชอบเรื่องราวในสื่อเรื่องนี้ คิดเป็นร้อยละ 100.00
- 2) เมื่อคุณแล้วรู้สึกสนุก คิดเป็นร้อยละ 96.66
- 3) ความชอบรูปภาพในหนังสือเล่มนี้ คิดเป็นร้อยละ 93.33
- 4) สามารถเห็นตัวหนังสือชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 93.33
- 5) เนื้อเรื่องสอดคล้องกับท้องถิ่นมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 93.33
- 6) ความยากง่ายในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 96.66
- 7) เมื่อคุณแล้วเข้าใจเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100.00
- 8) ความชอบกิจกรรมแบบฝึกหัด คิดเป็นร้อยละ 96.66

9) จุดเด่นของสื่อประกอบการสอนเรื่องนี้ คือ ภาพเคลื่อนไหวในรูปแบบของการ์ตูน น่าสนใจทำให้เข้าใจเนื้อหาวัฒนธรรมและประวัติวัดฟ้าเวียงอินทร์ การทดสอบโดยการทำแบบฝึกหัดทำให้ผู้ศึกษามีความเข้าใจมากขึ้น

ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ทุกข้อ รายการประเมินที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100.00 ได้แก่ความชอบในสื่อเรื่องนี้และเมื่อดูแล้วเข้าใจเนื้อเรื่อง

8.3.3 ผลการทดลองใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia) เรื่อง “วัฒนธรรมสามเฝ้าของชาวเปียงหลวง” ทาง www.research.cmru.ac.th

- 1) เมื่อดูแล้วชอบเรื่องราวในสื่อเรื่องนี้ คิดเป็นร้อยละ 90.00
- 2) เมื่อดูแล้วรู้สึกสนุก คิดเป็นร้อยละ 96.66
- 3) ความชอบรูปภาพในหนังสือเล่มนี้ คิดเป็นร้อยละ 93.33
- 4) สามารถเห็นตัวหนังสือชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 90.00
- 5) เนื้อเรื่องสอดคล้องกับท้องถิ่นมากน้อย คิดเป็นร้อยละ 86.66
- 6) ความยากง่ายในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 96.66
- 7) เมื่อดูแล้วเข้าใจเนื้อเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 96.66
- 8) ความชอบชอบกิจกรรมแบบฝึกหัด 86.66
- 9) จุดเด่นของสื่อประกอบการสอนเรื่องนี้ คือ ภาพเคลื่อนไหวในรูปแบบของการ์ตูน เนื้อเรื่องสอดคล้องกับวัฒนธรรมแต่ละชนเผ่า เสียงดนตรีเข้ากับบรรยากาศของเรื่อง

ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ทุกข้อ รายการประเมินที่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด (ร้อยละ 96.66) ได้แก่เมื่อดูแล้วสนุก สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและเมื่อดูแล้วเข้าใจเนื้อเรื่อง

สรุปผลการประเมินการใช้หนังสือสำหรับเด็ก หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย และการเผยแพร่ทาง WEBSITE

1. เรื่อง “เรามาเล่นหมากนึมกันเถอะ” นักเรียนในระดับอนุบาลศึกษาเห็นว่า หนังสือสำหรับเด็กควรปรับปรุงจำนวน 3 ข้อ ได้แก่รูปเล่มและขนาดของหนังสือ (ร้อยละ 20) ความเข้าใจเนื้อเรื่อง (ร้อยละ 55) และภาพวาดระบายสี (ร้อยละ 67.5) เนื่องจากเด็กนักเรียนในระดับอนุบาลศึกษาที่ได้ฝึกปฏิบัติเมื่อปีการศึกษา 2549 ได้เลื่อนชั้นไปแล้ว เมื่อนำมาทดลองใช้กับนักเรียนในปีการศึกษาปัจจุบันซึ่งยังไม่ได้ฝึกปฏิบัติจึงทำให้ยังไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหา

เมื่อนำไปสร้างเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 6 ข้อ นักเรียนในระดับอนุบาลศึกษายังมีความเห็นว่ามี ความยากในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ถึงร้อยละ 80 ส่วนนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 บอกว่ามีความยาก ร้อยละ 63

เช่นเดียวกัน เนื่องจากโรงเรียนมีข้อจำกัดทางอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ นักเรียนในระดับอนุบาลศึกษา และ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 จึงยังไม่ได้เรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ทำให้เห็นว่ามี ความยากในการศึกษาด้วยตนเอง ส่วนนักเรียนในระดับชั้น ป.5 – ม.3 ที่ได้เรียนคอมพิวเตอร์แล้วเห็นมีความยากเพียงร้อยละ 15 เท่านั้น ส่วนผลการทดลองใช้สำหรับบุคคลทั่วไปทาง WEBSITE มีความเห็นว่าจะไม่ยากเนื่องจากมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์อย่างดี วิธีการนำเสนอทางจอ LCD จะทำให้ความชัดเจนของตัวหนังสือลดลงตามระยะการมองของเด็ก ดังนั้นจึงควรให้ศึกษาด้วยตัวเองทางคอมพิวเตอร์ก็จะทำให้มองเห็นชัดเจนขึ้นและสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเองตามความสามารถในการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้ฝึกทักษะปฏิบัติและใช้สื่อการสอนควบคู่กันไปเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น ถ้ามีโอกาสควรส่งเสริมให้นักเรียนระดับอนุบาลและประถมต้น ได้ฝึกทักษะการใช้คอมพิวเตอร์บ้างตามสมควร

2. เรื่อง “ท่องคำนำเทววัตถุฟ้าเวียงอินทร์” นักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3) มีความเห็นในภาพรวมว่าหนังสือสำหรับเด็กมีความเหมาะสมในทุกด้านในระดับสูงได้แก่ สามารถเห็นตัวหนังสือชัดเจน (ร้อยละ 100) ชอบในเรื่องราวในหนังสือ (ร้อยละ 100) ชอบรูปภาพของเรื่อง (ร้อยละ 99.00) อ่านแล้วรู้สึกสนุก (ร้อยละ 98.00) เนื้อหา มีความสอดคล้องกับท้องถิ่น (ร้อยละ 98.00) ขนาดและรูปเล่มมีความเหมาะสม (ร้อยละ 96.00) นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมท้ายเล่มได้ (ร้อยละ 88.00) ส่วนความเข้าใจของเนื้อเรื่องมีความสัมพันธ์กับระดับชั้นของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน (ป.1 ร้อยละ 70.00 ป.2 ร้อยละ 76.66 ป.3 ร้อยละ 100) และยังส่งผลต่อความสามารถในการบอกถึงแนวคิดของเรื่องด้วยเช่นกัน (ป.1 ร้อยละ 70 ป.2 ร้อยละ 70.00 ป.3 ร้อยละ 90.00)

เมื่อนำไปสร้างเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 จำนวน 7 ข้อ นักเรียนในระดับในระดับช่วงชั้นที่ 1(ป.1-ป.3) บอกว่ามีความยาก (ร้อยละ 69.00) เนื่องจากยังไม่ได้เรียนวิชาคอมพิวเตอร์จึงทำให้เห็นว่ามี ความยากในการศึกษาด้วยตนเอง นักเรียนในระดับชั้น ป.5 - ม.3 ที่ได้เรียนคอมพิวเตอร์แล้วเห็นว่ามี ความยากเพียงร้อยละ 13.00 เท่านั้น ความคิดเห็นในด้านอื่นมีความเห็นในลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ยกเว้นด้านกิจกรรมท้ายบทในระดับประถมศึกษา มีความชอบมากกว่ามัธยมศึกษา ส่วนผลการทดลองใช้สำหรับบุคคลทั่วไปทาง WEBSITE มีความเห็นว่าจะไม่ยากเนื่องจากมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์อย่างดี วิธีการนำเสนอทางจอ LCD จะทำให้ความชัดเจนของตัวหนังสือลดลงตามระยะทางที่นักเรียนนั่งดู และควรให้นักเรียนระดับประถมศึกษามีโอกาสได้ฝึกทักษะด้านคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น

3. เรื่อง “วัฒนธรรมสามเฝ้าของชาวเปียงหลวง” ผลการประเมินหนังสือสำหรับเด็ก ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ในภาพรวมทุกข้อ แต่มีข้อควรปรับปรุงในบางประเด็นได้แก่รูปภาพของหนังสือ (ม.2 ร้อยละ 65.00 และ ม.3 ร้อยละ 50) และการจัดรูปเล่มและขนาดของตัวหนังสือ (ม.1 ร้อยละ 65.00 และ ม.3 ร้อยละ 66.66) เมื่อเปรียบเทียบความเห็นจะพบความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดว่า นักเรียนในระดับประถมศึกษาจะชอบรูปภาพและเรื่องราวในลักษณะของการ์ตูน ส่วนในระดับมัธยมศึกษาจะชอบภาพในลักษณะหรือเรื่องราวที่เป็นของจริงหรือตามความสนใจของตนเองมากกว่า

เมื่อนำไปสร้างเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย ในภาพรวมควรปรับปรุงจำนวน 2 ข้อ ด้านความยากในการศึกษาด้วยตนเอง (ร้อยละ 45.00) โดยเฉพาะระดับช่วง ชั้นที่ 1 ที่บอกว่าจะมีความยากถึงร้อยละ 68.00 และความชัดเจนของตัวหนังสือ (ร้อยละ 62.00) ส่วนด้านอื่นมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ด้วยเนื้อหาที่มีความยาวและยากขึ้นตามระดับชั้นทำให้ระดับประถมศึกษาอาจใช้เวลาในการศึกษาเพิ่มขึ้น

9. วิพากษ์โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดทำหนังสือเด็กและผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะและการจัดทำสื่อคอมพิวเตอร์และคณะครูโรงเรียนบ้านเปียงหลวง ตรวจสอบคุณภาพของสื่อในการส่งเสริมการเรียนรู้และความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

9.1 การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก

9.1.1 หนังสือสำหรับเด็กเรื่องรามเกียรติ์มหากนิมกันเถาะ

- 1) หน้าปก ชื่อเรื่องควรปรับสีเข้มและตัวอักษรขนาดใหญ่ให้เป็นจุดเด่นให้มีอักษรขนาดใหญ่กว่า หัวข้อรองลงมา ปรับรูปภาพหน้าปกให้มีความน่าสนใจ
- 2) หน้าคำนำ ปรับตัวอักษรให้มีขนาดเล็กลงอีก
- 3) ควรปรับตัวอักษรจากเลขโรมันให้เป็นเลขไทยเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องแนวคิดของหนังสือในการอนุรักษ์วัฒนธรรม
- 4) หน้า 15 คณะผู้จัดทำ หัวเรื่องย่อปรับให้เป็นตัวหนาและข้อความข้างในเป็นตัวธรรมดา และปรับอักษรให้มีขนาดเล็กลง
- 5) ปรับรูปเล่มให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อให้เด็กสามารถมองภาพได้ชัดเจนขึ้น
- 6) ควรจัดทำคำอธิบายประวัติความเป็นมา กติกาการเล่นและอธิบายวิธีการเล่นในแต่ละท่า เพื่อให้ผู้ที่ต้องการศึกษาหรือจัดเป็นความรู้เพิ่มเติมสำหรับครูไว้ตอนท้ายเล่ม

9.1.2 หนังสือสำหรับเด็กเรื่องก่องคำนำเที่ยววัดฟ้าเวียงอินทร์

- 1) หน้าคำนำ ปรับขนาดอักษรให้มีขนาดเล็กลง แก้ไขคำว่า โดยมีวัตถุประสงค์เป็น “ซึ่งมีวัตถุประสงค์” แก้ไขคำว่า อันจะเป็นการนำมาซึ่งความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่น เป็น “อันเป็นการปลูกฝังความรักและความภาคภูมิใจในท้องถิ่นให้แก่เยาวชน” เพิ่มเติมจากคำว่า คณะครู นักเรียน และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็น “คณะครู นักเรียนของโรงเรียนบ้านเปียงหลวง นักวิชาการ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- 2) หน้า 1 เพิ่มเติมจากคำว่า เริ่มด้วยการเล่าเรื่องประวัติของอำเภอเวียงแหง เป็น “เริ่มต้นด้วยการเล่าเรื่องประวัติของอำเภอเวียงแหง”
- 3) ควรปรับตัวอักษรโรมันให้เป็นตัวเลขไทยเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและแนวคิดของหนังสือในการอนุรักษ์วัฒนธรรม
- 4) หน้า 7 แก้ไขคำว่า ดีจังเลยครับ เป็น “ดีเลยครับ”
- 5) หน้า 14 คำศัพท์ คำในวงเล็บให้มีอักษรขนาดเล็กลง
- 6) หน้า 16 กิจกรรมท้ายเล่ม ปรับขนาดภาพวงกลมให้เล็กลง
- 7) จัดทำคำศัพท์ คำยาก อธิบายเพิ่มเติมไว้ในท้ายเล่ม
- 8) แบบฝึกท้ายเล่มควรมีกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่เด็ก

9.1.3 หนังสือสำหรับเด็กเรื่องวัฒนธรรมสามเฒ่าของชาวเปียงหลวง

- 1) หน้าปกควรปรับให้สามารถสื่อความหมายถึงวัฒนธรรมให้ครบสามชนเผ่าตามชื่อเรื่อง
- 2) ควรปรับตัวอักษรจากเลขโรมันให้เป็นอักษรไทยเพื่อสื่อถึงวัฒนธรรมไทยและสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
- 3) ปรับข้อความให้เหมาะสม หน้า 1 จากคำว่า เป็นภาระผู้อื่น เพิ่มเติมเป็น “เป็นภาระของผู้อื่น” หน้า 2 จากคำว่า โอ..พระเจ้าช่วยกลัวทอด ปรับเป็น “โอ..พระเจ้าช่วย” หน้า 10 จากคำว่า เธอได้เป็นมัลกุเทศก์ เพิ่มเติมเป็น “เธอได้เป็นมัลกุเทศก์น้อย” หน้า 15 จากคำว่า ต้นไม้ต่างจะผลิดอก ผลิบา เพิ่มเติมเป็น “ต้นไม้ต่าง ๆ จะผลิดอก ผลิบา”
- 4) หน้า 18 ปรับข้อความจากคำว่า ให้นักเรียนอธิบายประวัติความเป็นมาของการเดินจะคี่ของชาวลีซุ เป็น “ให้นักเรียนอธิบายประวัติความเป็นมาของการเดินจะคี่ของชาวลีซุมาพอสังเขป”

9.2 การจัดทำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E- BOOK Multimedia)

ได้มีการวิพากษ์โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคทางเสียง ผู้เชี่ยวชาญทางคอมพิวเตอร์และผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะ ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินโดยการหาความสอดคล้องในระดับตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ ปรากฏผลดังนี้

9.2.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย เรื่องเรามาเล่นหมากนึมกันเถอะ

1) การนำเสนอและเผยแพร่ทาง CD ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องคะแนนเฉลี่ยในระดับ 1 จำนวน 8 รายการ มีความเห็นสอดคล้องในระดับ .66 จำนวน 6 รายการ

2) การนำเสนอและเผยแพร่ทาง WEBSITE ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องคะแนนเฉลี่ยในระดับ 1 จำนวน 1 รายการ มีความเห็นสอดคล้องในระดับ .66 จำนวน 3 รายการ มีความเห็นสอดคล้องในระดับ .33(ควรปรับปรุง) จำนวน 1 รายการ

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้แก่ ควรจัดทำตัว LINK คำศัพท์ เพื่อให้เข้าใจความหมายได้ทันที และควรปรับแถบเครื่องมือย่อยในแต่ละหน้า ให้มีรูปแบบ ขนาด สี และการวางตำแหน่งในที่เหมาะสม

การนำผลการประเมินไปปรับปรุงโดยการปรับ MANU ย่อย โดยจัดทำให้มีขนาดเดียวกัน ปรับปรุงหน้า WEBPAGE โดยปรับรูปภาพให้มีความสอดคล้องกับหนังสือเด็ก จัดทำตัว LINK คำศัพท์ คำว่า “หมากนึม” และ LINK ไปยังหน้า WEBPAGE ของมหาวิทยาลัย

9.2.2 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย เรื่อง กิ่งคำนำที่ขวิดฟ้าเวียงอินทร์

1) การนำเสนอและเผยแพร่ทาง CD ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องคะแนนเฉลี่ยในระดับ 1 จำนวน 10 รายการ มีความเห็นสอดคล้องในระดับ .66 จำนวน 4 รายการ

2) การนำเสนอและเผยแพร่ทาง WEBSITE ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องคะแนนเฉลี่ยในระดับ 1 จำนวน 3 รายการ มีความเห็นสอดคล้องในระดับ .66 จำนวน 1 รายการ มีความเห็นสอดคล้องในระดับ .33(ควรปรับปรุง) จำนวน 1 รายการ

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้แก่ ในส่วนคำศัพท์ท้ายบท แนะนำให้ LINK ตัวอักษรที่อยู่ในเนื้อเรื่องด้วย ในหน้า WEBPAGE ควรปรับตัวอักษรจากตัวกราฟิกเป็นแบบธรรมดาเพื่อให้สามารถค้นหาจาก WEBSITE ของ GOOGLE ได้

การนำผลการประเมินไปปรับปรุงโดย LINK ไปยังหน้า WEBPAGE ของมหาวิทยาลัย และจัดทำตัว LINK ของคำศัพท์ และปรับตัวอักษรจากตัวกราฟิกเป็นแบบธรรมดา

9.2.3 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย เรื่องวัฒนธรรมสามเฝ้าของชาวเปียงหลวง

1) การนำเสนอและเผยแพร่ทาง CD ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องคะแนนเฉลี่ยในระดับ 1 จำนวน 11 รายการ มีความเห็นสอดคล้องในระดับ .66 จำนวน 3 รายการ

2) การนำเสนอและเผยแพร่ทาง WEBSITE ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องคะแนนเฉลี่ยในระดับ 1 จำนวน 3 รายการ มีความเห็นสอดคล้องในระดับ .66 จำนวน 1 รายการ มีความเห็นสอดคล้องในระดับ .33 (ควรปรับปรุง) จำนวน 1 รายการ

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ได้แก่ ควรจัดทำตัว LINK กับหลายหน่วยงานและปรับ MANU ย่อยให้มีรูปแบบเดียวกันทุกหน้า ในแบบฝึกหัดข้อ 1 ปรับคำว่า อาณาเขตเป็น “อาณาเขต”

การนำผลการประเมินไปปรับปรุงโดยการปรับ MANU ย่อย จัดทำให้มีขนาดเดียวกันและนำไปไว้ด้านข้างเพื่อให้ภาพมีขนาดใหญ่ขึ้น จัดทำ LINK ไปยังหน้า WEBPAGE ของมหาวิทยาลัย

10. ปรับปรุงสื่อให้สมบูรณ์และเผยแพร่ผลงานหลักสูตรท้องถิ่น หลังจากวิพากษ์เสร็จแล้วจึงนำผลมาปรับปรุงทำให้ได้สื่อที่สมบูรณ์และสามารถนำไปเผยแพร่ดังนี้

10.1 จัดทำเป็นสื่อต้นแบบหนังสือสำหรับเด็ก จำนวน 3 เรื่องได้แก่

1) หนังสือเรื่อง “เรามาเล่นหมากนึมกันเถอะ” สำหรับเด็กระดับอนุบาลศึกษา

ครูภูมิปัญญา

นางบัวเงินหอม คำปาง

เรียบเรียงเรื่องและเขียน

สายสาวาท รัตนมหามณีกร, ชิดารัตน์ หล้าจันทร์

วาดภาพประกอบ

สุวิมล ตาจันทร์วงศ์, กฤติยา สุทธิสาร

ภาพที่ 4.1 หนังสือสำหรับเด็กเรื่อง “เรามาเล่นหมากนึมกันเถอะ”

เนื้อเรื่องย่อดังนี้

หมากนึมเป็นภาษาไทยใหญ่หมายถึง สะบ้าซึ่งเป็นพืชไม้เลื้อยตระกูลถั่วชนิดหนึ่ง ชอบขึ้นในป่าปัจจุบันหายากมาก ชาวเปียงหลวงนิยมเล่นกันในเทศกาลสงกรานต์และในเวลาว่าง ในอดีตมีการเล่นและแข่งขันกันระหว่างหมู่บ้าน ปัจจุบันไม่นิยมเล่นและเกือบจะสูญหายเพราะไม่มีการส่งเสริม จึงนำมาฟื้นฟูและส่งเสริมการเล่นในโรงเรียน ประโยชน์ของการเล่นการเล่นหมากนึมสำหรับเด็กชั้นอนุบาลจะช่วยในการพัฒนากล้ามเนื้อ มือ ไหล่ สะโพก สายตาและการปฏิบัติตามกติกา การเล่นจะแบ่งเป็น 2 ทีม และมีจำนวนผู้เล่นทีมละตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งผู้เล่นแต่ละคนต้องมีอุปกรณ์การเล่นคือ หมากนึม คนละ 1 ลูก เป็นอุปกรณ์การเล่นของตนเอง ประกอบด้วยทำเล่นจำนวน 12 ทำ ได้แก่ ทำเล็ดซ้าย ทำเล็ดขวา ทำตม 1 ผาก ทำตม 2 ผาก ทำซึกเสื้อผ้า ทำแวงงทำ ทำหน้าผาก ทำขมับ ทำก้างหัว ทำใส่บ่า ทำเปือก

2) หนังสือเรื่อง “ท่องคำนำเที่ยววัดฟ้าเวียงอินทร์” สำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 – ป.3)

ครูภูมิปัญญา

พระครูปัญญา ปัญญาสาโร

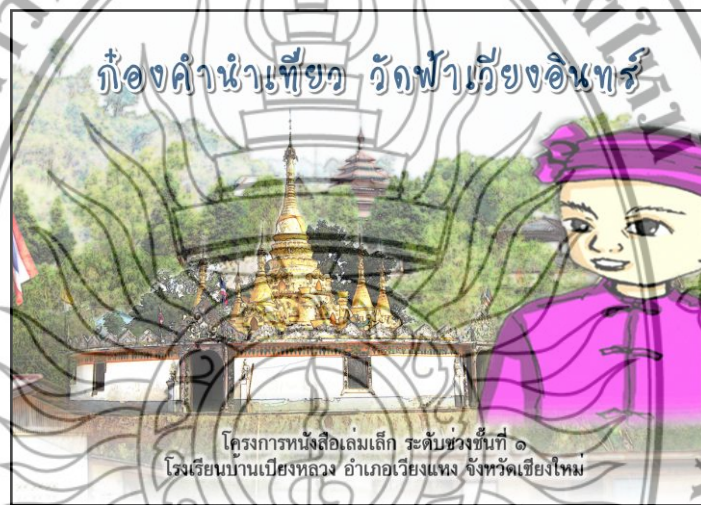
เรียบเรียงเรื่องและเขียน

จิตรกรรณ์ ปานช่าง, มยุรี จันทะวงศ์, โนรี รินเจียว

วาดภาพประกอบ

สุวิมล ตาจันทร์วงศ์, กฤติยา สุทธิสาร

ภาพที่ 4.2 หนังสือสำหรับเด็กเรื่อง “ท่องคำนำเที่ยววัดฟ้าเวียงอินทร์”

เนื้อเรื่องย่อมีดังนี้

ท่องคำเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเปียงหลวง ในช่วงโม่งเรียนสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม คุณครูจิตราได้เล่าถึงประวัติศาสตร์ท้องถิ่นซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับพระพุทธเจ้าและเป็นที่มาของชื่ออำเภอและลำน้ำแม่แดง หลังจากนั้นคุณครูให้นักเรียนไปค้นคว้าเกี่ยวกับสถานที่สำคัญในหมู่บ้านที่เกี่ยวข้องกับตำนาน ท่องคำจึงขอให้พ่อเฒ่าปายเมืองซึ่งเป็นลุงพาไปวัดฟ้าเวียงอินทร์ โดยมีพระครูปัญญา เจ้าอาวาสให้ความรู้และพาเที่ยวชม วัดฟ้าเวียงอินทร์มีประวัติความเป็นมายาวนานตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนเรศวรเสด็จมาปราบศึก ภายในวัดมีศิลปะและสถาปัตยกรรมแบบไทยใหญ่ที่สวยงาม ได้แก่มาระชินะเจดีย์ ภาพพุทธประวัติ กุฏิสงฆ์ หอระฆัง ศาลา อุโบสถและสุสานของเจ้ากองเจิง ชนะศึก ผู้บูรณะวัดขึ้นมาใหม่ ทำให้ท่องคำรู้สึกภาคภูมิใจและรักในท้องถิ่นของตนมากขึ้น

10.2 การจัดทำเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E- BOOK Multimedia)
 บันทึกลงในแผ่น CD เผยแพร่แก่โรงเรียน หน่วยงานในระดับอำเภอ เขตพื้นที่การศึกษาและ
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั่วประเทศจำนวน 100 แผ่น ดังรูปภาพต่อไปนี้

1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E- BOOK Multimedia)

เรื่อง “เรามาลเล่นหมากนึมกันเถอะ”

ครูภูมิปัญญา	นางบัวเงินหอม คำป่าง
เรียบเรียงเรื่องและเขียน	สายสวาท รัตนมหามณีกร, ธิดารัตน์ หล้าจันทร์
วาดภาพประกอบ	ศิวิมล ตาจันทร์วงศ์, กฤติยา สุทธิสาร
เทคโนโลยี	ปรัชญาไชยวงศ์, สรรเสริญ ชรรมคุณ
ดนตรีประกอบ	อุทัยธนา อินต๊ะรินทร์, อมรา บุญชุ่มใจ
ประสานงาน	ไกรสิทธิ์ พิรุณ
นักวิจัย	เกรียงศักดิ์ มาลรัตน์และคณะครู โรงเรียนบ้านเปียงหลวง

ภาพที่ 4.4 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E- BOOK Multimedia)

เรื่อง “เรามาลเล่นหมากนึมกันเถอะ”

2) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia)

เรื่อง “ท่องคำนำเที่ยววัดฟ้าเวียงอินทร์”

ครูภูมิปัญญา พระครูปัญญา ปัญญาสาโร
 เรียบเรียงเรื่องและเขียน จิตรารภรณ์ ปานซ่าง, มยุรี จันทะวงศ์, โนรี รินเขียว
 วาดภาพประกอบ สุวิมล ตาจันทร์วงศ์, กฤติยา สุทธิ
 เทคโนโลยี ปรัชญาไชยวงศ์, สรรเสริญ ชรรมคุณ
 ดนตรีประกอบ อุทัยธนา อินทร์จันทร์, อมรา บุญชุ่มใจ
 ประสานงาน ไกรสิทธิ์ พิรุณ
 นักวิจัย กริชศักดิ์ มาลารัตน์และคณะครู โรงเรียนบ้านเปียงหลวง

ภาพที่ 4.5 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E-BOOK Multimedia)

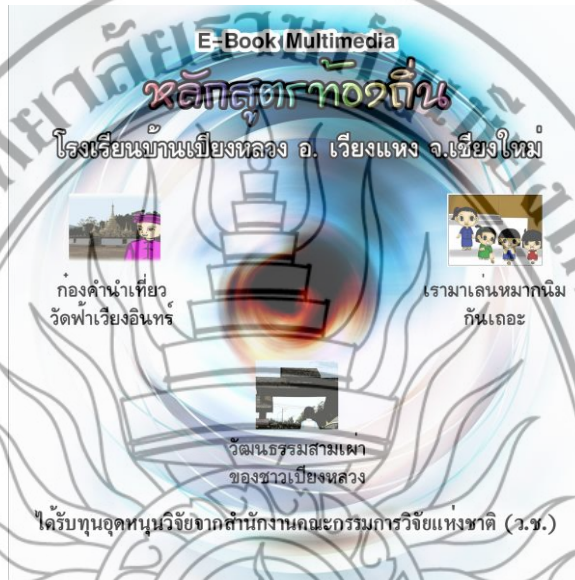
เรื่อง “ท่องคำนำเที่ยววัดฟ้าเวียงอินทร์”

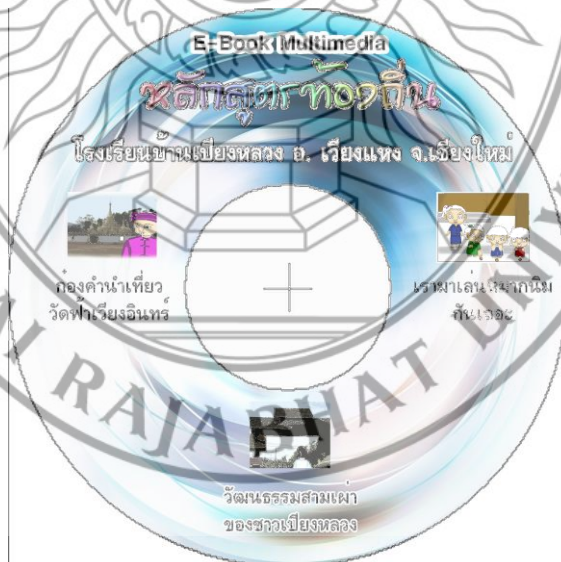
4) การจัดทำเป็น CD เพื่อเผยแพร่

ภาพที่ 4.7 การเผยแพร่ทาง CD

หน้าปก CD

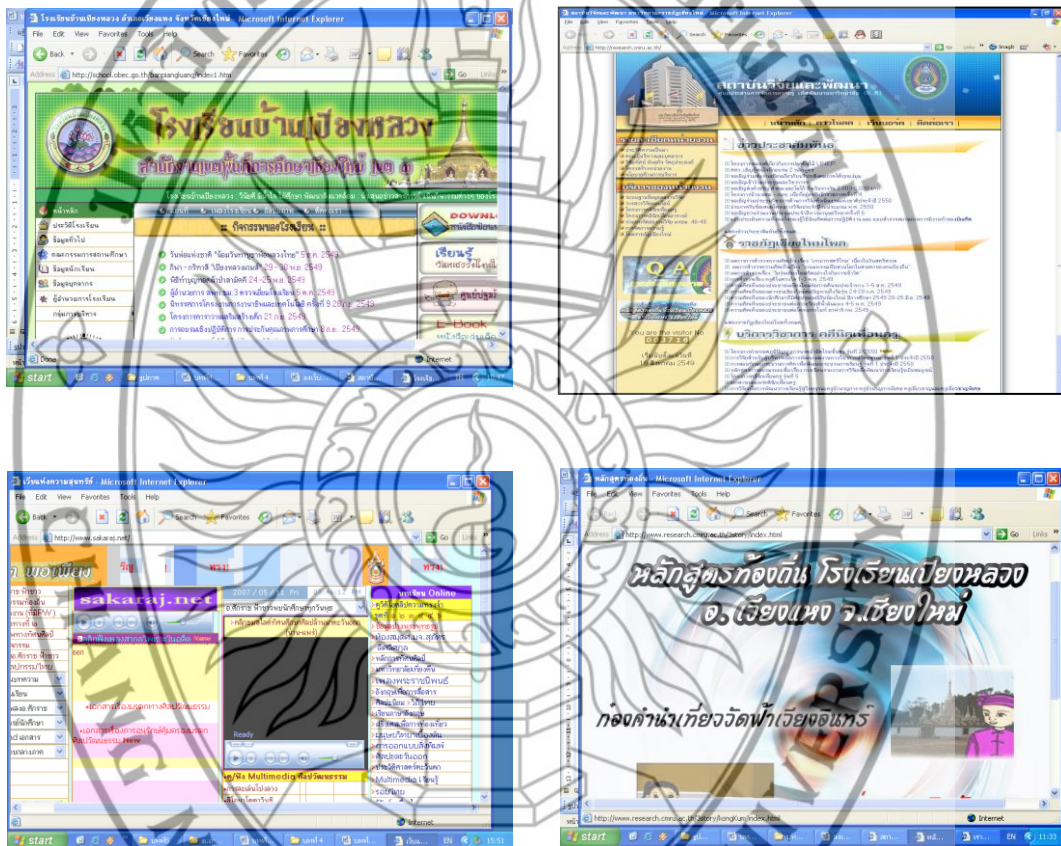

แผ่น CD

10.3 เผยแพร่หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ในลักษณะมัลติมีเดีย (E – Book Multimedia) ลงใน website ของ โรงเรียนบ้านเปียงหลวง (<http://school.obec.go.th/banpiangluang/index1.htm>) และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (<http://www.research.cmru.ac.th/>) และ <http://www.sakaraj.net> ให้แก่นักเรียนและผู้สนใจทั่วไปได้ศึกษาด้วยตนเอง

ภาพที่ 4.8 การเผยแพร่ทาง website

10.4 การนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมสัมมนา ของหน่วยงานทางการวิจัยและองค์กรทางศิลปวัฒนธรรม ได้แก่

1) การนำเสนอผลงานวิจัยในงาน “วิจัยราชภัฏเชียงใหม่เกิดไปท้องถิ่นราชันย์” ระหว่างวันที่ 2-3 กันยายน 2549 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยผู้เข้าร่วมประชุมและนำเสนอผลงานประกอบด้วยคณะทีมวิจัยระดับโรงเรียนจำนวน 11 คน นักเรียนที่นำผลงานการแสดงไปเผยแพร่ (ร้านก) จำนวน 3 คน คือ เด็กหญิงพิมพ์ คำแหลง เด็กหญิงอำพร จิ่งนะ นางสาวสีล่อน สาระวิน

2) การนำเสนอผลงานในงานเฉลิมฉลองพระชนมายุครบ 80 พรรษามหาราชันย์ และวันราชภัฏเกียรติยศ งาน “การเผยแพร่งานวิจัยสู่ท้องถิ่น” ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2550 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยผู้เข้าร่วมประชุมและนำเสนอผลงานประกอบด้วยคณะทีมวิจัยระดับโรงเรียนจำนวน 2 คน นักเรียนที่นำผลงานการแสดงไปเผยแพร่ (เพื่อนโต) จำนวน 3 คน คือนายชื่อ จิ่งตา นายสมบุรณ์ แก้วตา นายสอง คำหลู่

3) การนำเสนอผลงานวิจัยชุมชนเรียนรู้พลังสร้างสรรค์ โรงแรมหลุยส์ กรุงเทพ ฯ โดยพ่อเต่าสว่างคำ และนักเรียน จำนวน 3 คน

10.5 การนำผลงานศิลปะการแสดงของนักเรียนไปเผยแพร่ทั้งในระดับท้องถิ่นและประเทศ ได้แก่

10.5.1 ระดับท้องถิ่น

1) งานวันพญาดอกเสี้ยวไคร้งบ้าน อำเภอเวียงแหง
2) งานปอยสังลอง งานปีใหม่ไต งานกินวอ งานตรุษจีนและงานประเพณีท้องถิ่นในเทศกาลต่าง ๆ ของหมู่บ้านได้แก่ บ้านจอง บ้านธาตุ บ้านกองลม บ้านหนองกอก บ้านเวียงแหง

3) งานสานงานศิลป์ถิ่นน่าน จังหวัดน่าน
4) งานไหว้ครูหมอไต บ้านใหม่หมอกจ๋าม อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่
5) งานมหกรรมห้องเรียนพลังภูมิปัญญา โรงเรียนสืบสานภูมิปัญญาจังหวัดเชียงใหม่

6) งานครบรอบ 10 ปี โรงเรียนสืบสานภูมิปัญญาล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

10.5.2 ระดับชาติ

1) นำเสนอในงาน Art For All จังหวัดนครนายก
2) นำเสนอในรายการสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์
ในรายการ “หมายเหตุประเทศไทย”

3) นำเสนอในรายการโทรทัศน์ช่อง 5 กองทัพบกในรายการ “ที่นี่ประเทศไทย”

10.6 เข้าร่วมโครงการอุทยานการศึกษา (T. K PARK) ปี พ.ศ.2549 โดยการรวบรวมองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นสาขาการแสดงให้โครงการอุทยานการศึกษา (องค์กรมหาชน) จัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่แก่นักเรียนและบุคคลทั่วไป และนำเสนอ ณ โรงเรียนไชยปราการ อ.ไชยปราการ จ. เชียงใหม่

10.7 ได้รับการคัดเลือกเป็นโรงเรียนหนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรมของอำเภอเวียงแหงและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 3 และจัดแสดงเผยแพร่ผลงานแก่โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษา

